

EUNOMIA

miesięcznik raciborskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej

ISSN 1897-2349

nr 4 (62) / kwiecień 2013

Foto: G. Habrom-Rokosz

▲ Studenci pedagogiki odwiedzili Warsztaty Terapii Zajęciowej (s. 16)

▼ Dyrektor Instytutu Studiów Społecznych, dr Dariusz Chojecki, przywitał prof. Krzysztofa Frysztackiego (s. 8)

▼ W auli naszej uczelni odbył się kolejny konkurs pod hasłem „Asy III Klasy” (s. 18)

▼ Przed budynkiem Urzędu Wojewódzkiego w Opolu (s. 12)

Foto: G. Habrom-Rokosz

Foto: G. Habrom-Rokosz

Foto: z archiwum PWSZ w Raciborzu

KOLORY I FAKTURY

wernisaż prac Piotra Wysogłada
w Raciborskim Centrum Kultury

Foto: G. Habrom-Rokosz

Dyrektor RCK Janina Wystub i autor prac Piotr Wysogład

Słowo od redakcji

Wreszcie nadeszła długo oczekiwana i spóźniona w tym roku wiosna. A wraz z nią – sześćdziesiąty drugi numer miesięcznika PWSZ. Znajdą w nim Państwo m.in. drugi z serii wywiadów przeprowadzonych ze znaczącymi w mieście i regionie osobami. W poprzednim, świątecznym numerze „Eunomii” zaprezentowaliśmy wielowątkową rozmowę z Prezydentem Raciborza Mirosławem Lenkiem, natomiast w edycji kwietniowej publikujemy równie interesującą rozmowę ze Starostą Adamem Hajdukiem. Pragniemy, aby wywiady z osobami reprezentującymi ważne instytucje, współpracujące z uczelnią, stały się istotnym segmentem również następnych numerów naszego pisma.

W kwietniowej „Eunomii” Czytelnicy mogą również przeczytać relacje dotyczące niektórych wydarzeń mających niedawno miejsce na uczelni. Piszemy więc o: wykładzie prof. Krzysztofa Fryszackiego, kolejnym przedsięwzięciu związanym z realizacją programu „Erasmus”, uczestnictwie studentów terapii psychopedagogicznej w zajęciach Warsztatów Terapii Zajęciowej (w ramach przygotowań do Igrzysk „Sport ku radości”), poznawaniu przez studentów socjologii zasad funkcjonowania organów

samorządu i państwa, przebiegu kolejnej edycji Turnieju Asy III Klasy.

Przedstawiamy także organizowane przez inne podmioty imprezy, w których uczestniczyli przedstawiciele raciborskiej uczelni: finały Akademickich Mistrzostw Śląska, w trakcie których nasi siatkarze odnieśli kolejny sukces, Festiwal Fotografii w Rybniku, będący okazją do zaprezentowania prac członków FOTONU, wernisaż powarsztatowy w Raciborskim Centrum Kultury itp.

Ponadto oczywiście stałe rubryki, recenzja, materiały związane z nauką. I jak zawsze dużo dobrych zdjęć ilustrujących bogactwo życia naszej uczelni.

Wszystkim autorom, redaktorom, osobom zaangażowanym w przygotowanie kolejnego numeru „Eunomii” składamy gorące podziękowania.

Życzymy Państwu dobrej lektury kwietniowej edycji miesięcznika PWSZ.

REDAKCJA

Foto: G. Habrom-Rokosz

Niezwykle cennym elementem studiów pedagogicznych w naszej uczelni jest możliwość zdobywania przez studentów istotnych doświadczeń w ramach warsztatów i zajęć odbywanych w różnych instytucjach na terenie miasta i regionu. W ostatnim czasie studenci pedagogiki resocjalizacyjnej i terapii psychopedagogicznej odwiedzili raciborskie Warsztaty Terapii Zajęciowej. Był to jeden z etapów przygotowania do dorocznych Igrzysk dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej „Sport ku radości”, które odbędą się już niebawem, bo 14 maja bieżącego roku.

Spis treści

Słowo od redakcji

s. 1

Kronika wydarzeń

s. 3

Porządek obrad Senatu

s. 3

Wywiad z Adamem Hajdukiem, Starostą Raciborskim

s. 4

Nominacja profesorska dla dr. hab. Jana Roga

s. 7

Jak myśleć o problemach społecznych? Wykład prof. Krzysztofa Fryszackiego

DANIELA KRETEK

s. 8

Współpraca w ramach programu Erasmus

BEATA GAWŁOWSKA, ZOFIA JĘDOROWICZ

s. 10

Studenci socjologii poznają funkcjonowanie instytucji samorządowych i państwowych

EWA PIERZCHAŁA

s. 12

ZIMOWY SEN

GABRIELA HABROM-ROKOSZ

s. 13

Rola małych organizacji w społeczności lokalnej

EMIL NAGALEWSKI

s. 14

Juwenalia 2013

s. 14

Nasza uczelnia Akademickim Centrum Kształcenia w zakresie pierwszej pomocy

ZOFIA JĘDOROWICZ

s. 15

Przygotowania do Igrzysk czas zacząć

BEATA GAWŁOWSKA, EWA ŚWIERCZEK

s. 16

Walczyły Asy III Klasy

s. 18

Tkanina – tkanina dekoracyjna – tkanina artystyczna

PIOTR WYSOGLĄD

s. 20

FOTON na Festiwalu Fotografii w Rybniku

GABRIELA HABROM-ROKOSZ

s. 21

Siatkarze na podium AMŚ

s. 23

Weź udział w Biegu o Puchar Rektora PWSZ w Raciborzu

JOANNA MARCHWIAK

s. 24

Co mówi nasze ciało?

KATARZYNA STADNIK

s. 25

Słownik podróżnika

ALINA ZIMNY, IWETA DRASZCZYK

s. 27

Nostalgia i niesamowitość

JOANNA KAPICA-CURZYTEK

s. 29

Zagadkowy kącik językowy

s. 30

Nowości biblioteczne

s. 32

Eunomia

Miesięcznik Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu

Rok VII Nr 4 (62). Kwiecień 2013 r.

Adres redakcji:

ul. Słowackiego 55, 47-400 Racibórz

tel./fax: 032 415 50 20

e-mail: eunomia@pwsz.raciborz.edu.pl

Redaguje zespół

Redaktor naczelny: Janusz Nowak

Projekt winiet: Kazimierz Frączek – Wydawnictwo SCRIBA

Materiał zdjęciowy: Gabriela Habrom-Rokosz

Opracowanie DPT: Wydawnictwo INFOPAKT

Wydawca: Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu

© Copyright by PWSZ w Raciborzu

Przygotowanie do druku, druk i oprawa:

Wydawnictwo INFOPAKT ul. Przewozowa, 44-206 Rybnik

KRONIKA WYDARZEŃ – SENAT I REKTORAT

18 marca 2013 r. Rektor PWSZ prof. Michał Szepeławy gościł na XX jubileuszowym konkursie „Mistrz Ortografii” zorganizowanym przez II Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Raciborzu.

19 marca 2013 r. gościliśmy w Uczelni prof. Krzysztofa Fryszackiego z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Po spotkaniu z Prorektorem, Pan Profesor wygłosił wykład pt. „Myśląc socjologicznie o problemach społecznych”.

PORZĄDEK OBRAD SENATU

Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu

14 marca 2013 r.

1. Przyjęcie Uchwały nr 142/2013 w sprawie przyjęcia porządku obrad Senatu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu.

2. Przyjęcie Uchwały nr 143/2013 w sprawie przyjęcia protokołu obrad Senatu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu z dnia 31 stycznia 2013 r.

3. Przyjęcie Uchwały nr 144/2013 w sprawie przyjęcia Regulaminu Obrad Senatu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu.

4. Przyjęcie Uchwały nr 145/2013 w sprawie wyrażenia zgody na utworzenie przy Uczelni Punktu Biznesowego Akademickich Inkubatorów Przedsiębiorczości.

5. Przyjęcie Uchwały nr 146/2013 w sprawie zaopiniowania wniosku JM Rektora o nadanie „Medalu Komisji Edukacji Narodowej”.

6. Przyjęcie Uchwały nr 147/2013 w sprawie zaopiniowania wniosku JM Rektora o nadanie „Medalu Komisji Edukacji Narodowej”.

7. Przyjęcie Uchwały nr 148/2013 w sprawie zaopiniowania wniosku JM Rektora o nadanie „Brązowego Krzyża Zasługi”.

8. Przyjęcie Uchwały nr 149/2013 w sprawie zaopiniowania wniosku JM Rektora o nadanie „Brązowego Krzyża Zasługi”.

9. Przyjęcie Uchwały nr 150/2013 w sprawie zaopiniowania wniosku JM Rektora o nadanie „Brązowego Krzyża Zasługi”.

10. Przyjęcie Uchwały nr 151/2013 w sprawie zatwierdzenia efektów kształcenia dla kierunku „Administracja”.

11. Przyjęcie Uchwały nr 152/2013 w sprawie zatwierdzenia programów studiów dla kierunku „Administracja”.

12. Sprawy różne.

Foto: G. Habrom-Rokosz

W naszej uczelni, jak każdego roku, pojawili się młodzi zdolni uczniowie klas trzecich ze szkół powiatu raciborskiego, aby wziąć udział w Turnieju „Asy III Klasy”

Foto: G. Habrom-Rokosz

Starosta Raciborski Adam Hajduk

„Bycie samorządowcem oznacza służenie!”

Ze Starostą Raciborskim Adamem Hajdukiem rozmawia dr Janusz Nowak

***Pragnę na wstępie wyrazić wdzięczność Panu Staroście za wygospodarowanie w napiętym grafiku czasu na przekazanie czytelnikom „Eunomii” istotnych refleksji i spostrzeżeń dotyczących ważnych dla mieszkańców naszego powiatu spraw.**

Starosta Adam Hajduk: Nie ukrywam, że rzadko udzielam dłuższych wywiadów. Jednak rzeczywiście warto również od czasu do czasu wykorzystać tę formę dziennikarską do zaprezentowania członkom lokalnej społeczności opinii samorządowca na interesujące wszystkich tematy.

***Panie Starosto, proszę podzielić się z czytelnikami miesięcznika PWSZ uwagami dotyczącymi aktualnej kondycji powiatu raciborskiego. Co Pana Starostę cieszy, co natomiast ewentualnie napawa niepokojem?**

Starosta Adam Hajduk: Rozpocznę może od tego, co martwi. Samorządy, zwłaszcza powiatowe, borykają się z problemami finansowymi. Nowe, często trudne, zadania nakładane na samorządy powiatowe nie pociągają za sobą adekwatnych zewnętrznych środków finansowych. Ponadto obwarowania i ograniczenia wprowadzone przez ministra Rostowskiego nie pozwalają samorządom powiatowym na realizację wielu zadań bieżących ważnych dla społeczeństwa. Ogranicza to w dużym stopniu możliwość zwiększania wydatków na uzasadnione społecznie cele, jak bezpłatne badania dla poszczególnych grup ludności, pomoc społeczna, wsparcie finansowe wielu potrzebnych inicjatyw, regulacja płac w jednostkach samorządu powiatowego, gdzie od lat nie było wzrostu wynagrodzenia, a teraz mamy z tym poważne problemy. Staramy się wspierać również Szpital Rejonowy, który otrzymuje wprawdzie środki w ramach kontraktu z Narodowym Funduszem Zdrowia, ale wystarczają one zaledwie na „prze-

życie”. Zakup nowych urządzeń i konieczne remonty stają coraz bardziej pod znakiem zapytania, bo nie posiadamy wolnych środków. Również kwestia doposażenia, podnoszenia standardów podległych nam szkół – boiska, sale gimnastyczne, nowoczesne pomoce naukowe – napotyka na przeszkody wynikające z deficytu środków. Niepokoi mnie również to, że nowy budżet unijny, przyjęty jak wiadomo niedawno, nie będzie się niestety przekładał na realne możliwości finansowania uzasadnionych i ważnych dla naszej społeczności lokalnej projektów, pomysłów, inicjatyw i zamierzeń. Wygląda na to, że ten dobry czas dla samorządów (2007-2013), związany z pozyskiwaniem sporych kwot z budżetu Unii na potrzeby społeczności lokalnych, właśnie się skończył. Zmieniona struktura budżetu unijnego pozbawi nas wielu możliwości, ponieważ środki będą kierowane na inne cele, a nie na pałacę potrzeby samorządów.

***Mógłby Pan Starosta przybliżyć to zagadnienie?**

Starosta Adam Hajduk: Myślę tu na przykład o drogach powiatowych, ich remontach, na które środków po prostu, mówię to z przykrością, zabraknie. Trzeba jasno stwierdzić, że 50% dróg powiatowych wymaga pilnej naprawy. Wiele w dziedzinie infrastruktury drogowej zrobiliśmy w ostatnich latach, naprawiliśmy te najbardziej zniszczone drogi, ale te, które remontowaliśmy dawniej, znów wymagają poprawek. Do tego dochodzą pozostałe drogi, których stan się w międzyczasie pogorszył, wobec czego wymagają napraw. A pieniędzy drastycznie brakuje. Sprawa dróg nigdy nie schodzi z agendy, tymczasem środki na te cele są coraz bardziej ograniczane. Starosta nie ma takich środków, aby nawet przy pomocy gmin pokryć w pełni wydatki potrzebne na infrastrukturę drogową. Dziś w najwyższym stopniu zmartwiła mnie informacja, która nadeszła z Urzędu Marszałkowskiego, o przeniesieniu decyzją nowego marszałka województwa od dawna planowanej inwestycji, jaką jest droga szybkiego ruchu Racibórz-Pszczyna, na listę rezerwową. Oznacza to, że projekt, który wydawał się „pewniakiem”, może nigdy nie zostać zrealizowany. Od kilku lat trwały rozmowy na różnych szczeblach, były poważne, jak się wydawało, ustalenia, padały wiarygodne, jak mieliśmy prawo sądzić, zaciągnięte konkretne zobowiązania, umowy. Teraz wszystko to bierze w łeb, mówiąc kolokwialnie. To bardzo niedobra wiadomość dla nas wszystkich. Chodzi przecież o połączenie Raciborza i całego regionu z autostradami, zwłaszcza z A1. Oczywiście podejmiemy, wraz innymi podmiotami, starania o zmianę tej decyzji, ale trudno być doprawdy optymistą.

***To rzeczywiście niepokojące sygnały. Pozostaje wierzyć, że uda się jeszcze wpłynąć na zmianę decyzji marszałka w kwestii drogi do Pszczyny. Proszę zatem, aby Pan Starosta przedstawił jakieś napawające otuchą opinie.**

Starosta Adam Hajduk: Nie brakuje na szczęście wydarzeń, sytuacji i przedsięwzięć sprawiających satysfakcję. Cieszy na przykład dobra na ogół współpraca w ramach Rady Powiatu, chociaż ostatni zgrzyt związany z planami połączenia dwóch szkół – Zespołu Szkół Ekonomicznych i Zespołu Szkół Rolniczo-Usługowych – był niewątpliwie powodem do zmartwień. Na pierwszym jednak miejscu wśród spraw bardzo pozytywnych umieszczę odbudowę Zamku Piastowskiego. Przez wiele dziesięcioleci ten zabytkowy obiekt, będący świadectwem wspaniałej przeszłości Raciborza – stolicy księstwa, niszczał, przekształcał się w ruinę. Wielu raciborzan zwątpiło w to, że kiedykolwiek będą mogli przechadzać się po korytarzach Zamku, uczestniczyć w organizowanych w jego wnętrzu koncertach, seminariach, wystawach itp. A jednak, wbrew dosyć powszechnej sceptycznej opinii, udało się nam, dzięki funduszom unijnym, doprowadzić do odbudowy Zamku. Wprawdzie nie jest ona jeszcze zakończona, ale przecież obiekt już służy jako swoiste centrum kulturalne. W tym roku zakończymy wszystkie zewnętrzne prace przy kaplicy św. Tomasza Kantuarijskiego, przymierzamy się do remontu wnętrza tej perły śląskiego gotyku. W budynku dawnej słodowni zostanie umieszczony Młodzieżowy Dom Kultury.

***Odbudowany Zamek rzeczywiście szybko osiągnął status ważnego ośrodka kultury.**

Starosta Adam Hajduk: Odczuwaliśmy ogromną presję, taką bardzo pozytywną, ze strony społeczności lokalnej. Ludzie pragnęli, aby ten obiekt, chluba miasta i regionu, odzyskał dawny blask. Nie zapomnę tej sytuacji, kiedy w tę pierwszą sobotę, w którą zaprosiliśmy mieszkańców do zwiedzania remontowanego Zamku (trwały jeszcze intensywne prace, teren przy Zamku był rozkopany), przybyły nieprzebrane tłumy. Oczywiście na początku pojawiła się konsternacja i wręcz rozczarowanie – spodziewano się ujrzeć drugi Wawel, a zobaczono nowoczesne, przestronne wnętrze. Rozumiałem ówczesne odczucia wielu ludzi. Przez portale internetowe przepłynęła wówczas fala krytyki i protestów. Ale już obecnie wszyscy, jak sądzę, uświadomili sobie, że taki kierunek i sposób renowacji, wskazany przez Konserwatora Zabytków, był jedynie możliwy. Zamek w ciągu stuleci tyle razy przebudowywano, zmieniano jego wygląd i wystrój po licznych pożarach, uszkodzeniach, że trudno było się zdecydować na jakąś konkretną konwencję stylistyczną z konkretnego okresu. Najlepszym wyjściem okazało się wprowadzenie nowoczesnego wystroju, który wielu na początku raził, ale już te głosy krytyczne ustały. Cieszy fakt, że Zamek, którym zawiaduje powiatowa jednostka organizacyjna o dosyć długiej nazwie: Agencja Promocji Ziemi Raciborskiej i Wspierania Przedsiębiorczości na Zamku Piastowskim w Raciborzu, niejako z marszu przejął funkcję jednej z najważniejszych w regionie raciborskim placówek kulturalnych. Jest to przy tym placówka otwarta na nowe wyzwania, kształtująca dopiero swoje oblicze, a więc dynamiczna, bardzo żywa, co przyciąga skutecznie do Zamku ludzi i instytucje. Ten kierunek będziemy utrzymywali. Zamek będzie również w przyszłości silnym centrum kulturalnym, wzmocnionym działalnością w nim Młodzieżowego Domu Kultury, który, jak już wspominałem, przeniesiemy z obiektu przy ulicy Stalmacha do budynku dawnej słodowni. Spodziewam się, że odrestaurowanie kaplicy zamkowej, co nastąpi, jak wierzymy, w najbliższym czasie, pozwoli na prezentowanie w tym pięknym wnętrzu wydarzeń kulturalnych z tak zwanej najwyższej półki. Cieszy mnie, że wprowadziliśmy tradycję obron prac dyplomowych absolwentów kierunku edukacja artystyczna raciborskiej szkoły wyższej właśnie w sali odnowionego Zamku Piastowskiego. Wzmacnia to rangę obiektu, ale też, jak myślę, podnosi prestiż samych absolwentów, dla których fakt obrony pracy dyplomowej w historycznych murach dawnej siedziby raciborskich książąt, w murach, w których gościł w 1683 roku król Jan III Sobieski, jest zapewne wielkim przeżyciem.

***Motyw obron prac dyplomowych w Zamku Piastowskim kieruje nas w sposób naturalny do kolejnego punktu rozmowy. Jak z perspektywy Pana Starosty wygląda współpraca z Państwową Wyższą Szkołą Zawodową – jedyną wyższą uczelnią, działającą na terenie powiatu raciborskiego?**

Starosta Adam Hajduk: Władze powiatu od początku wspierały najpierw samo powstanie wyższej uczelni w Raciborzu, co było przecież procesem skomplikowanym, trudnym, związanym z wieloma przeszkodami, a następnie jej rozwój. Moi poprzednicy położyli ogromne i niepodważalne zasługi w zakresie powstania Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej. Bieżąca współpraca, budowana na fundamencie trójstronnej umowy (uczelnia – miasto – powiat), jest, jak sądzę, bardzo naturalna i efektywna. Odbywa się ona zarówno w ramach statutowych organów raciborskiej szkoły, tzn. Konwentu PWSZ, Rady Fundacji PWSZ, jak i wynika z bieżących potrzeb. Bardzo często spotykamy się z Panem Rektorem Michałem Szeplawym, którego troska o rozwój uczelni, determinacja w sferze pozyskiwania dla niej sprzymierzeńców, jest imponująca, negocjujemy różne konkretne rozwiązania korzystne zarówno dla PWSZ jak i dla samorządu powiatowego. Oczywiście nie możemy, jako organ samorządu pozbawiony środków własnych (o czym mówiłem wcześniej) wspomagać uczelni finansowo tak, jak byśmy chcieli. Natomiast wszystkie przedsięwzięcia powiatu w sferze kultury, polityki społecznej, oświaty, takie jak sympozja, konkursy, festiwale, są na różne sposoby powiązane z raciborską szkołą wyższą. Przykładem może być chociażby funkcjonowanie nagrody starosty za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury („Mieszko”). Prestiż tej nagrody jest niewątpliwie podniesiony przez fakt sprawowania funkcji przewodniczącego jej kapituły przez prof. Michała Szeplawego, Rektora PWSZ.

***Czy mógłby Pan Starosta przedstawić stan współpracy władz powiatowych z samorządami gmin wchodzących w skład powiatu raciborskiego?**

Starosta Adam Hajduk: Samorządy na poziomie gminnym mają swoje zadania, są w zakresie ich wykonywania autonomiczne i samodzielne. Jednak trzeba powiedzieć, że ułożyliśmy sobie współpracę z samorządami gminnymi. Wiemy o sobie, czego możemy od siebie nawzajem oczekiwać. Rozumieją już one (bo dawniej nie było to tak oczywiste), iż powiat nie posiada własnych środków na wszelkiego rodzaju inwestycje. To nie jest wina powiatów, to nie jest wina gmin – tak po prostu ustawodawca skonstruował zasady funkcjonowania organów samorządu. Natomiast współpraca na różnych płaszczyznach – np. kulturalnej, polityki społecznej, promowania powiatu, ale także w zakresie spraw tzw. przyziemnych, jak naprawa chodników czy dróg, również transport – jest nie tylko możliwa, ale również konieczna. I taka współpraca na zasadzie partycypacji w różnych przedsięwzięciach w przypadku władz powiatu raciborskiego i poszczególnych gmin jest realizowana adekwatnie do potrzeb i oczekiwań. Można stwierdzić, że ta struktura współpracy jaką wytworzyliśmy jest modelem także dla innych powiatów.

***Ważnym segmentem funkcjonowania społeczności lokalnej są media. Jak Pan Starosta postrzega relacje między władzami powiatu a lokalnymi mediami?**

Starosta Adam Hajduk: Przestrzegamy w tym względzie żelaznej zasady, iż media mają pozostawać poza sferą jakichkolwiek nacisków, sugestii ze strony przedstawicieli samorządu. Oczywiście bolesne jest, kiedy czyta się, zwłaszcza w komentarzach na portalach internetowych, opinie nie mające nic wspólnego z prawdą, ale to też cena demokracji. Muszę powiedzieć, że w mojej opinii owe relacje między powiatem a mediami są właściwe. Co to znaczy? Otóż nasze media lokalne wypełniają swój podstawowy obowiązek – na ogół rzetelnie i uczciwie relacjonują oraz komentują wydarzenia, decyzje samorządu, problemy społeczne, które się uzewewnętrzniają itd. Bardzo sobie cenię spotkania z dziennikarzami podczas konferencji prasowych, a jeszcze bardziej po nich, po wyłączeniu kamer

i mikrofonów, kiedy mogę przez chwilę porozmawiać z tymi młodymi na ogół ludźmi i naświetlić im różne problemy, pokazać skalę ich komplikacji i zawiłania, uzmysłwić, że czarno-białe schematy rzadko występują w rzeczywistości społecznej. Rozmowy z ludźmi, nie tylko tymi, którzy reprezentują media, są dla mnie w ogóle czymś priorytetowym. Moje doświadczenie w pracy samorządowej, a jest ono, bez fałszywej skromności, niemałe, jest dowodem na to, że samorządowcy nie mogą się od ludzi, od członków społeczności lokalnej separować, odgradzać murem. Trzeba z ludźmi rozmawiać, cierpliwie tłumaczyć, znosić nawet agresywne postawy, bo działalność w samorządzie jest służbą. Jeśli samorządowiec nie żyje świadomością, że ma służyć ludziom, to jego działalność wcześniej czy później przyniesie okazy się jałowa. Ubolewam nad tym, że w skali kraju ten etos samorządowca, oparty na imperatywie służby, coraz częściej ustępuje pola samorządowcowi – „politykowi”.

***Panie Starosto, na koniec pytanie odnoszące się do innej sfery. Jak Pan Starosta odpoczywa?**

Starosta Adam Hajduk: Uważam się pod tym względem za „grzesznika”, bo wciąż sobie obiecuję, że będę systematycznie realizował czynny wypoczynek (sport, biegi, tenis, marsze itp.), a niestety na ogół na takich postanowieniach wszystko się kończy. Oczywiście kocham wakacyjne wędrówki górskie, wprowadzić nie w wysokich górach, ale to jest ta forma rekreacji, która bardzo mi odpowiada. Mam tę komfortową sytuację, że z racji moich obowiązków uczestniczę w wielu wydarzeniach artystycznych, kulturalnych, często prezentujących najwyższy poziom. Jest to niezwykle pozytywna i miła strona działalności samorządowej.

***Bardzo dziękuję za podzielenie się z czytelnikami „Eunomii” cennymi spostrzeżeniami. Życzę Panu Staroście tego, aby zielone światło dla samorządów znowu się rozświetliło.**

Starosta Adam Hajduk: Dziękuję bardzo. Ze swej strony życzę całej społeczności PWSZ, wszelkiej pomyślności. A Państwu, redaktorom „Eunomii”, życzę coraz szerszego grona czytelników.

Starosta Raciborski Adam Hajduk

Foto: G. Habrom-Rokosz

Prezydent RP Bronisław Komorowski wręcza nominację profesorską prof. Janowi Rogowi

Foto: Kancelaria Prezydenta RP

Instytut Studiów Społecznych

Nominacja profesorska dr. hab. Jana Roga

W marcowym numerze „Eunomii” poinformowaliśmy o nadaniu 17 stycznia 2013 roku tytułu profesora zwyczajnego wykładowcy w Instytucie Studiów Społecznych naszej uczelni, dr. hab. Janowi Rogowi. Dzisiaj przedstawiamy Państwu sylwetkę nowego Profesora, ponawiając serdeczne gratulacje.

Dr hab. Jan Adam Róg, mający obecnie 62 lata, został zatrudniony w raciborskiej Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej od 1 października 2003 roku na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii uzyskał w 1984 roku w Uniwersytecie Wrocławskim, natomiast w 1992 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk filozoficznych w zakresie filozofii i socjologii na Uniwersytecie im. Tarasa Szewczenki w Kijowie.

Specjalnością naukową profesora Jana Roga jest socjologia ze szczególnym uwzględnieniem socjologii gospodarki, pogranicza i społeczności lokalnych. Obecnie Jego główne zainteresowania naukowo-badawcze koncentrują się wokół kulturowych uwarunkowań wprowadzania innowacji w zakładach pracy na terenie województwa śląskiego.

Ogólny dorobek prof. Roga po uzyskaniu habilitacji to 107 prac opublikowanych w kraju i zagranicą. Najważniejsze osiągnięcia dydaktyczne polegają na opracowaniu autorskich wykładów na temat socjologii gospodarki i badań rynku oraz socjologii pogranicza. Natomiast kluczowe osiągnięcia

organizacyjne prof. Roga to przewodniczenie zespołowi opracowującemu program rozwoju Euroregionu „Pradziad” na lata 2003–2007, kierowanie zespołem socjologów w ramach PIW EQUAL: „Dynamizm i doświadczenie – wspólne sterowanie zmianą” – F061 3d2 (PL-62) oraz kierowanie międzynarodowym projektem badawczym na temat motywowania do pracy w nowoczesnych organizacjach na przykładzie kopalń województwa śląskiego i okręgu krzyworskiego na Ukrainie (program realizowany wspólnie z Katedrą Socjologii i Ekonomii Uniwersytetu Państwowego w Krzywym Rogu).

Profesor Jan Róg współpracuje również z przemysłem w województwie śląskim, kierując badaniami ankietowymi w kopalniach oraz opracowując wyniki tych badań.

Prof. Róg prowadzi systematyczne wykłady na uniwersytetach w Krzywym Rogu i w Kijowie na Ukrainie, w Opawie, Ostrawie i Usti nad Łabą w Republice Czeskiej oraz w Berlinie i Frankfurt nad Odrą w Republice Federalnej Niemiec.

Foto: G. Habrom-Rokosz

Wykład został wysłuchany z wielką uwagą – na pierwszym planie dr Dariusz Chojecki

Instytut Studiów Społecznych

Jak myśleć o problemach społecznych?

Wykład prof. Krzysztofa Fryszackiego

Daniela Kretek, I rok socjologii

19 marca 2013 roku w mury naszej uczelni zawitał gość Instytutu Studiów Społecznych, jeden z najwybitniejszych polskich socjologów, prof. dr hab. Krzysztof Fryszacki z Instytutu Socjologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, kierownik tamtejszego Zakładu Socjologii Stosowanej Pracy Socjalnej. Prof. Fryszacki jest dyrektorem Instytutu Socjologii Uniwersytetu Opolskiego i wieloletnim członkiem Komitetu Socjologii PAN, a od ubiegłego roku przewodniczącym Komitetu Socjologii Polskiej Akademii Nauk. Jest pierwszym pracownikiem nauki w Polsce, który w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Jagiellońskiego zorganizował studia pracy socjalnej na poziomie licencjackim. Krzysztof Fryszacki to *visiting professor* kilkunastu znanych amerykańskich uczelni, m.in. w Nowym Yorku. Profesor opublikował liczne książki i artykuły zarówno w Polsce jak i za granicą.

Spotkanie rozpoczął dyrektor Instytutu Studiów Społecznych **dr Dariusz Chojecki**, który powitał i przedstawił naszego Gościa. Problemy społeczne to bardzo ważny aspekt życia społecznego, ponieważ dotyczą one bardzo wielu ludzi. Pan profesor zadał nam pozornie dziwne pytanie, na które każdy z nas powinien sobie odpowiedzieć, a mianowicie: *Czy istnieją problemy społeczne? Jeśli tak, to jakie? Czy jest coś trudniejszego w naszym życiu? Czy to tylko nasze socjologiczne domniemanie?*

Jak mówił nasz Gość, obecne standardy życiowe są wyższe niż dawniej, a problemy społeczne narastają, dlatego nie możemy być na nie obojętni. Cały wykład był prowadzony niezwykle obrazowo, Profesor Fryszacki mówił tak, że wszyscy dokładnie go rozumieli, używał prostych przykładów z życia codziennego. Zgromadzeni słuchali Gościa z ogromnym zaciekawieniem. Stwierdzenie: „Problemy ciągle się pojawiają są konstruowane i dekonstruowane, tak toczy się ludzkie życie” stało się idealną puentą wykładu.

Po bardzo interesującej prelekcji narodziły się pytania, których zadawanie rozpoczął **dr Zbigniew Wieczorek**. Poruszył on ekonomiczny aspekt problemów społecznych, polegający na ścisłej relacji między nimi oraz ekonomicznymi impulsami. Profesor Fryszacki przyznał częściowo rację, po czym ozwinęła się ciekawa dyskusja pomiędzy panami.

Jedna ze studentek w swoim pytaniu poruszyła kwestie bezrobocia wśród studentów. Ten problem poruszył także dr Chojecki, zawężając go jednak do studentów nauk społecznych. Profesor Krzysztof Fryszacki stwierdził w odpowiedzi, że wskaźnik bezrobocia wśród socjologów i studentów nauk społecznych jest stosunkowo niski, czym wywołał zadowolenie wszystkich uczestników wykładu.

Nasz Gość złożył również dedykację w książce „Socjologia problemów społecznych”, którą uczelniana biblioteka posiada w swoich zbiorach.

Foto: G. Habrom-Rokosz

Profesor Krzysztof Fryszacki

Foto: G. Habrom-Rokosz

Audytorium – na pierwszym planie dr Zbigniew Wieczorek

Foto: archiwum PWSZ w Raciborzu

Instytut Studiów Edukacyjnych

Współpraca w ramach programu Erasmus

mgr Beata Gawłowska, mgr Zofia Jędorowicz

W ramach programu Erasmus nauczyciele akademicy mają możliwość wyjazdów o charakterze naukowym do zagranicznych uczelni. Wyjazdy takie są dobrą okazją do sprawdzenia i doskonalenia własnych kompetencji, umożliwiają nawiązanie nowych kontaktów o charakterze naukowo-dydaktycznym oraz inicjowanie interesującej współpracy z zagranicznymi uczelniami lub innymi instytucjami, do których odbywa się wyjazd.

W ramach takiej międzynarodowej wymiany w dniach od czwartego do ósmego marca 2013 roku w Instytucie Studiów Edukacyjnych gościliśmy **dr Petra Zemánka z Wydziału Pedagogicznego, Katedry Antropologii i Wiedzy o Zdrowiu Uniwersytetu Palackiego w Ołomuńcu**. Dyrektor Instytutu Studiów Edukacyjnych **dr Beata Fedyn** wraz z **dr Ioną Gembalczyk** zadbały o uroczyste powitanie naszego gościa i zorganizowanie czasu zajęć w naszym instytucie.

Podczas kilkudniowej wizyty czeskiego wykładowcy studenci raciborskiej uczelni mieli możliwość uczestnictwa w wykładach i ćwiczeniach poświęconych tematyce zdrowia. Jako pierwsze odbyły się zajęcia poświęcone ocenie własnego ciała. Z takiej oferty edukacyjnej skorzystali studenci **I roku edukacji elementarnej i II roku pedagogiki resocjalizacyjnej wraz z mgr Beatą Gawłowską**.

Na początku zajęć dr P. Zemánek zapoznał wszystkich z warsztatem swojej pracy i opowiedział o wspólnej pracy czesko-polskiej. Warto tutaj wspomnieć, iż dowiedzieliśmy się wiele o współpracy Uniwersytetu w Ołomuńcu z Polską Akademią Nauk we Wrocławiu. Wspólny projekt tych ośrodków naukowych to: *Epidemia otyłości – wspólny problem: transfer wiedzy, edukacja, profilaktyka*. Problem okazał się niezwykle interesujący a słuchacze zadawali liczne pytania. Następnie dr Zemánek przeprowadził wykład na temat sposobów badania i oceny postawy własnego ciała. Studenci uważnie słuchali zapisując najważniejsze podstawy teoretyczne niezbędne do prawidłowego wykonania ćwiczeń. Dr P. Zemánek omówił i zaprezentował praktyczną metodę według *Jaroše a Lomička*, według której

ludzka postawa dzieli się na 5 segmentów: (1) głowa i szyja, (2) klatka piersiowa, (3) brzuch i nachylenie miednicy, (4) krzyżownia tylna, (5) widok ogólny postawy, (6) kończyny dolne. Adekwatnie do powyższego podziału stosuje się następującą klasyfikację oceny postawy: doskonała postawa ciała, prawie doskonała postawa ciała, wadliwa postawa ciała, bardzo zła postawa. Z kolei do oceny łuku stopy zastosowano metodę plantogramu Chippaux-Smiřák. Pomiary zostały wykonane przez 37 studentów, z tego 35 kobiet (94,6%). Wyniki pomiarów wśród studentów okazały się zadawalające. Żadna z osób dokonujących pomiarów nie miała bardzo złej postawy ciała. Doskonałą postawę ciała ma 16,2% studentów, prawie doskonała postawa występuje u 73%, wadliwa postawa ciała – 10,8% studentów. U żadnego studenta nie odnotowano natomiast bardzo złej postawy ciała. Wykłady i ćwiczenia praktyczne były bardzo interesującą lekcją oraz okazją do zastanowienia się nad tym, jak zadbać o naszą sylwetkę i popracować nad poprawną postawą ciała.

Siódmego marca 2013 r. dr Petr Zemánek poprowadził zajęcia ćwiczeniowe z przedmiotu *pomoc przedlekarska*. Studenci III roku edukacji elementarnej mieli okazję zapoznać się z tematem transportu rannych. Pierwszą część zajęć dr Zemánek przeznaczył na teoretyczne omówienie zagadnienia. Wyjaśnił jakie są rodzaje transportu poszkodowanych oraz zapoznał studentów z zasadami bezpiecznej ewakuacji rannych z miejsca zagrożenia. Drugą część stanowiły zajęcia praktyczne. Studenci, ćwicząc w grupach dwu i trzy osobowych, mogli spróbować swoich sił w przenoszeniu osób poszkodowanych z różnego rodzaju urazami, wykorzystując zdobytą wcześniej wiedzę teoretyczną. Ćwiczenia praktyczne studentów prowadzi-

ne były pod czujnym okiem i z asekuracją dr Petra Zemánka oraz mgr Zofii Jędorowicz. Na zajęciach panowała bardzo miła i radosna atmosfera.

Doceniając trud i wysiłek włożony w przygotowanie i prowadzenie zajęć, bardzo dziękujemy dr. P. Zemánkowi za umożliwienie studentom czerpania korzyści językowych oraz kulturowo-edukacyjnych, rozwi-

janie potencjału naukowego studentów w trakcie prowadzonych zajęć, zacieśnienie współpracy między uczelniami, a przede wszystkim za naukę szacunku, integracji i wzajemnej akceptacji. Z niecierpliwością czekamy na kolejną taką wizytę.

W trakcie zajęć

Foto: archiwum PWSZ w Raciborzu

Dr Petr Zemánek

Foto: archiwum PWSZ w Raciborzu

Studenci socjologii poznają funkcjonowanie instytucji samorządowych i państwowych

Dr Ewa Pierzchała

Studenci socjologii w ramach wybranej przez siebie specjalności wykorzystują wiele możliwości, aby dobrze poznać, na czym polega praca osób zatrudnionych w urzędach państwowych oraz jednostkach organizacyjnych samorządu terytorialnego.

Pod koniec października 2012 roku w ramach zajęć z przedmiotu prawo urzędnicze studenci II roku socjologii o specjalności pracownik samorządowy wraz z wykładowcą **dr Ewa Pierzchałą** wybrali się do Urzędu Miasta w Raciborzu. Wizyta miała na celu pokazanie realnych problemów związanych z wolnym i konkurencyjnym naborem na urzędnicze stanowiska pracy w urzędach samorządowych. Spotkanie poprowadził sekretarz miasta **Tomasz Kaliciak**. Rzeczowo i bardzo wnikliwie przedstawili tematykę związaną z zatrudnianiem w Urzędzie Miasta w Raciborzu. Po blisko dwóch godzinach ożywionej dyskusji usatysfakcjonowani wiedzą studenci opuścili urząd.

*

Realizując nowoczesne metody nauki studenci III roku socjologii specjalności *zarządzanie zasobami ludzkimi oraz pracownik administracji samorządowej* w marcu bieżącego roku wybrali się na edukacyjną wycieczkę do Urzędu Wojewódzkiego w Opolu. Spotkanie z Zastępcą Dyrektora Generalnego **Tomaszem Poznańskim** oraz kierowniczką Biura Dyrektora Generalnego **Anną Marczak-Puc** odbyło się w Sali Błękitnej. Studenci mieli niepowtarzalną okazję zapoznać się z zasadami funkcjonowania administracji rządowej jako jednostki nadzorującej i kontrolującej samorząd oraz z zasadami naboru na wolne stanowiska urzędnicze w administracji zespolonej i niezespolonej w województwie opolskim. Dodatkowo zaznajomiono studentów z nowoczesnymi technikami elektronicznego obiegu dokumentów w urzędzie. Życzliwość gospodarzy pozwoliła na zwiedzenie wszystkich najciekawszych miejsc w załogowym budynku, łącznie z gabinetem wojewody.

W gabinecie Wojewody Opolskiego (drugi z lewej Zastępca Dyrektora Generalnego Tomasz Poznański)

W gabinecie Wojewody Opolskiego (drugi z lewej Zastępca Dyrektora Generalnego Tomasz Poznański)

Foto: archiwum PWSZ w Raciborzu

Foto: archiwum PWSZ w Raciborzu

ZIMOWY SEN powarsztatowa wystawa fotografii w RCK

dr Gabriela Habrom-Rokosz

Prężnie rozwijająca się od kilku lat współpraca pomiędzy Raciborskim Centrum Kultury a Państwową Wyższą Szkołą Zawodową w Raciborzu zaowocowała kolejnym przedsięwzięciem, którego efekty można oglądać na aktualnie prezentowanej, po-warsztatowej wystawie fotograficznej **"ZIMOWY SEN"** w Galerii Sztuki Współczesnej Raciborskiego Centrum Kultury.

Foto: J. Krzyżek FOTON

Jak już pisaliśmy w poprzednim numerze „Eunomii”, wychodząc naprzeciw organizatorom wypoczynku zimowego dla dzieci i młodzieży, spędzających ferie w mieście, **członkowie Studenckiego Koła Naukowego Fotografii Artystycznej FOTON - Patrycja Cichy, Katarzyna Czaplicka, Agnieszka Gogolewska, Jakub Krzyżek i Andrzej Sobocik** - pod kierunkiem **dr Gabrieli Habrom-Rokosz** zorganizowali i poprowadzili piątą edycję zimowych warsztatów twórczych z zakresu fotografii klasycznej i cyfrowej. Program kilkudniowych warsztatów obejmował m.in.: projekcję filmu o początkach fotografii, pokaz sprzętu fotograficznego: klasycznego i cyfrowego, wykład z pokazem multimedialnym na temat sztuki obserwacji zmieniającej się rzeczywistości przez pryzmat obiektywu fotograficznego oraz umiejętność komponowania elementów obrazu w kadrze fotograficznym, plener fotograficzny w Arboretum Bramy Morawskiej oraz eksperyment foto-graficzny **"ODCISK ANTROPOMORFICZNY"**.

Dr Gabriela Habrom-Rokosz omawia ideę warsztatów

Foto: J. Krzyżek FOTON

Na pierwszym planie Janina Wystub, Dyktor RCK oraz dr Gabriela Habrom-Rokosz

Instytut Studiów Społecznych

Rola małych organizacji w społeczności lokalnej

Emil Nagalewski, specjalista ds. promocji i informacji CRIS

Na raciborskim rynku licytowano całusy, częstowano ananasem i jednoprocentowym kefirem, a przy okazji namawiano, by przekazywać jeden procent podatku lokalnym organizacjom.

W ubiegłym roku jeden procent przyniósł organizacjom pożytku publicznego 457 mln zł. Niestety, głównie wielkim organizacjom, a nie tym, które działają blisko nas. Większość pieniędzy przekazywanych przez podatników wpłynęło na konta 50 organizacji. Dlaczego mechanizm, który miał wspierać społeczności lokalne, generuje rozwarstwienie między organizacjami?

Raciborska akcja, zrealizowana 11 kwietnia, miała być przede wszystkim zabawna, ale zabawa ta miała służyć refleksji. Happening pomógł zwrócić uwagę przypadkowych uczestników tego wydarzenia i mediów z regionu na rolę małych organizacji dla społeczności lokalnych. Nie mają one dostępu do telewizji i pieniędzy na profesjonalne kampanie reklamowe. Z tej przyczyny nie są dostrzegane przez podatników. Pomimo tego niejednokrotnie robią ważniejsze rzeczy dla miejscowych niż zasobne fundacje - molochy. Dla Centrum Rozwoju Inicjatyw Społecznych była to oczywiście okazja do promowania przekazywania 1% na rzecz *Działaj Lokalnie*, czyli wspierania inicjatyw z powiatów racibor-

skiego i wodzisławskiego – wyjaśnia **Piotr Masłowski** z CRIS, inicjator akcji.

Pomysł na wydarzenie urodził się w ramach zajęć dla studentów Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu na kierunku socjologia (specjalność zarządzanie zasobami ludzkimi), prowadzonych przez **dr inż. Sabinę Musioł**. Celem ćwiczeń było umożliwienie studentom zetknięcia się z praktyką, realnym działaniem. Dzięki współpracy z CRISem udało się wspólnie zaplanować i zrealizować wydarzenie. W samym happeningu udział wzięło 13 studentów.

W wydarzeniu, które było współfinansowane przez Unię Europejską, a zorganizowano je w ramach projektu „Trasa 78 – ze śląskiego w świętokrzyskie”, uczestniczyły także pięć działających lokalnie organizacji: Centrum Rozwoju Inicjatyw Społecznych CRIS, Raciborskie Stowarzyszenie Samorządowe Nasze Miasto, Raciborski oddział Fundacji dr CLOWN, Raciborskie Stowarzyszenie Kulturalne ASK, Fundacja ProAKTYWNI.

Instytut Studiów Edukacyjnych

Nasza uczelnia Akademickim Centrum Kształcenia w zakresie pierwszej pomocy

mgr Zofia Jędorowicz

Znajomość zasad udzielania pomocy doraźnej ma niezwykle znaczenie w jak najszerszych kręgach społeczeństwa. Każdy z nas przecież może stać się uczestnikiem lub świadkiem tragicznej sytuacji, w wyniku której osoby poszkodowane będą wymagały udzielenia pomocy. Stan wiedzy i umiejętności polskiego społeczeństwa w tym zakresie nie jest zadowalający. Dlatego też cenna jest każda inicjatywa służąca ograniczeniu liczby poszkodowanych w sytuacji oczekiwania na kwalifikowaną pomoc medyczną.

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu realizuje ten cel poprzez stwarzanie studentom możliwości udziału w zajęciach wykładowych i ćwiczeniowych przedmiotu: pomoc przedlekarska. Pedagodzy szeroko pojętej edukacji dla bezpieczeństwa kładą nacisk nie tylko na wyposażenie studentów w wiedzę i kształtowanie umiejętności, ale jednocześnie starają się uwypuklać szlachetną ideę spieszenia z pomocą poszkodowanym, dążąc do zmiany postawy w tym zakresie.

W grudniu 2012 r., po złożeniu w Krajowym Biurze Akredytacji wniosku o aplikację dla uczelni wyższych, na podstawie której można ubiegać się o akredytację londyńskiej organizacji FACC, rozpoczęto proces związany z kompletowaniem niezbędnych dokumentów. Po dopełnieniu wszelkich formalności związanych z uzupełnieniem ankiety akredytacyjnej, złożono dokumentację, stanowiącą podstawę aplikowania o certyfikat nadający naszej uczelni stopień Akademickiego Centrum Kształcenia w zakresie pierwszej pomocy. Osobą koordynującą proces podnoszenia jakości kształcenia w tym obszarze działalności edukacyjnej jest **mgr Zofia Jędorowicz**, wykładowca PWSZ oraz First Aid Instruktor FACC. Dokumentacja aplikacyjna została zaakceptowana i podpisana przez Rektora PWSZ w Raciborzu **prof. Michała Szepelawego**. Z kolei, pozytywną opinią Rady Dyrektorów i Dyrektora Generalnego Organizacji FACC w Wielkiej Brytanii oraz Krajowego Biura Akredytacji w Polsce przyjęto naszą uczelnię do grona prestiżowych instytucji edukacyjnych w zakresie pierwszej pomocy.

12.03.2013 r. PWSZ w Raciborzu uzyskała akredytację organizacji First Aid Certification Centre of London, potwierdzając tym samym profesjonalne przygotowanie naszej uczelni do organizowania różnych form edukacyjnych z dziedziny ratownictwa pierwszego kontaktu.

FACC jest działającą w krajach Unii Europejskiej instytucją edukacyjną, która specjalizuje się w zakresie dydaktyki ratownictwa i pierwszej pomocy. Organizacja ta posiada podstawę prawną do udzielania akredytacji i licencjonowania podmiotów edukacyjnych zajmujących się różnymi obszarami medycyny ratunkowej. First Aid Certification Centre of London jest wpisana do właściwego rejestru prawnego w Wielkiej Brytanii pod numerem 06788727. FACC zajmuje się wieloma formami kształcenia w zakresie pierwszej pomocy, zwracając szczególną uwagę na:

- profesjonalne przygotowanie i prowadzenie kursów i szkoleń,
- redagowanie materiałów edukacyjnych dla uczestników różnych form doskonalenia,
- profesjonalizm edukacyjny instruktorów prowadzących kursy i szkolenia w systemie FACC,
- certyfikację absolwentów kursów i szkoleń, organizowanych w akre-

dytowanych przez FACC Ośrodkach Kształcenia,

- wykształcenie i kompetencje dydaktyczne kadry kształcącej, która prowadzi różne formy doskonalenia w oparciu o programy nauczania FACC oraz przestrzeganie standardów edukacyjnych w ramach prowadzonych kursów i szkoleń,
- opiniowanie projektów edukacyjnych w zakresie pierwszej pomocy.

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu, spełniając wymagania zawarte w ankiecie aplikacyjnej, posiada wysoki stopień przygotowania pod względem realizacji działań edukacyjnych z zakresu ratownictwa pierwszego kontaktu. Świadczy o tym wyposażenie pomieszczeń dydaktycznych, w których odbywają się zajęcia z pomocy przedlekarskiej. Specjalistyczny i podstawowy sprzęt edukacyjny to: fantomy do resuscytacji krążeniowo-oddechowej, treningowy automatyczny defibrylator zewnętrzny (AED), różne modele maseczek do sztucznej wentylacji, materace, materiały i środki opatrunkowe oraz sprzęt multimedialny. Ważnym czynnikiem, podnoszącym efekty kształcenia w zakresie pierwszej pomocy, jest umożliwienie studentom uzyskania międzynarodowych certyfikatów, potwierdzających kompetencje ratownicze. Dodatkową korzyścią dla studentów deklarujących chęć ubiegania się o certyfikat jest możliwość posiadania materiałów edukacyjnych, opracowanych przez organizację FACC w oparciu o światowe standardy medycyny ratunkowej.

Aby promować ideę profesjonalnego niesienia pomocy poszkodowanym w szerszym gronie społeczeństwa przygotowywana jest obecnie oferta kursów i szkoleń z obszaru ratownictwa pierwszego kontaktu. Osoby nieznające podstawowych zasad udzielania pomocy czują się bezsilne w sytuacji nagłego zagrożenia zdrowia i życia ludzi. Z kolei podejmowanie działań ratowniczych jest ustawowym i moralnym obowiązkiem każdego człowieka. Z uwagi na niewystarczający poziom gotowości społeczeństwa polskiego do podejmowania działań o charakterze ratunkowym, należałoby podjąć kroki zmierzające do rozpowszechniania wiedzy i praktycznego jej zastosowania, a przez to dążyć do eliminacji postawy biernej w tym zakresie. Wartość ludzkiego życia jest bezcenna, dlatego ważna jest każda inicjatywa zmierzająca do poprawy znajomości tego zagadnienia w jak najszerszych kręgach społeczeństwa.

Za przychylność i wsparcie w realizacji inicjatyw związanych z podnoszeniem jakości kształcenia z zakresu działań edukacyjnych w obszarze ratownictwa pierwszego kontaktu pragnę wyrazić głęboką wdzięczność władzom uczelni, a w szczególności: JM Rektorowi PWSZ w Raciborzu, prof. Michałowi Szepelawemu, Prorektorowi ds. rozwoju i organizacji, dr. inż. Juliuszowi Kiesiowskiemu oraz Dyrektor Instytutu Studiów Edukacyjnych, dr Beacie Fedyn.

JUWENALIA 2013
14-15 Maja

14 Maja STADION PWSZ
XVI Igrzyska Sportowe Dzieci i Młodzieży
"Niepełnosprawnej" Sportu ku Radości

15 Maja RYNEK
10:00 - 12:00 Happening Artystyczny Studentów PWSZ

Paweł Bulenda
Kabaret Studencki
Agnieszka Porwoł
Dj Bater Maślanka
Tabu
Mesajah

15 Maja STADION PWSZ
14:30 Przemarsz studentów spod Uczelni
14:45 Uroczyste otwarcie Juwenałaliów 2013
15:00 Recital Pawła Bulendy
15:30 DJ
16:30 KABARET
17:00 AGNIESZKA PORWOŁ
18:30 TABU
20:30 MESAJAH

FREE!!!

Instytut Studiów Edukacyjnych

Przygotowania do Igrzysk czas zacząć

mgr Beata Gawłowska, mgr Ewa Świerczek

Zjawisko niepełnosprawności, złożone i wielowymiarowe w swojej charakterystyce, wymyka się prostym interpretacjom¹.

Badania realizowane w różnych okresach – począwszy od lat 70-tych, jednoznacznie wskazują, że nieodmiennie, od ponad dwudziestu lat co piąta – szósta osoba dorosła nie tylko nie utrzymuje żadnych kontaktów osobistych z osobą niepełnosprawną, ale nawet nie zna takich osób z widzenia. Jako pozytywną tendencję należy jednak odnotować wzrost proporcji osób, które zaliczają osoby niepełnosprawne do grona swoich znajomych i przyjaciół (23% w 1978 r., 34% w 1993 r., 43% w 2002 r.)². Obecnie zauważamy podwojenie proporcji osób, które zaczynają dostrzegać osoby niepełnosprawne i ich problemy w swoim otoczeniu. Wprawdzie troska ta jest jeszcze zbyt powierzchowna, ale niewątpliwie ulega poprawie w czasie³.

Ważnym zadaniem dla nauczyciela akademickiego okazuje się więc stworzenie możliwości bezpośredniego kontaktu z osobami niepełnospraw-

nymi, przez co staramy się kształtować nowy wizerunek takiej osoby, „... który – zawierając elementy odnoszące się do wielu jej sukcesów, osiągnięć, twórczych możliwości, a także wartościowych i pełnych relacji społecznych – mógłby przyczynić się do przełamania istniejących stereotypów i uprzedzeń⁴.”

W tym miejscu zatem prezentujemy krótką fotorelację przedstawiającą ofertę składaną studentom w celu uwrażliwienia ich na problemy niepełnosprawnych członków społeczeństwa.

Przygotowania do Sportowych Igrzysk dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej rozpoczęto na dobre!

W działaniach udział biorą studenci II roku pedagogiki resocja-

lizacyjnej i terapii psychopedagogicznej pod opieką organizatorów imprezy - mgr Beaty Gawłowskiej i mgr Ewy Świerczek. Zaczęliśmy od przekazywania wiedzy studentom na temat organizacji przygotowywanego przedsięwzięcia. Zadaniem studentów podczas zajęć dydaktycznych jest zdobycie wiedzy na temat funkcjonowania osób niepełnosprawnych i opieki nad nimi. Zaplanowaliśmy również część praktyczną - cykl bezpośrednich spotkań z osobami niepełnosprawnymi – uczestnikami igrzysk. Pierwsze spotkanie już za nami.

Dnia 3 kwietnia bieżącego roku odwiedziliśmy Warsztaty Terapii Zajęciowej przy ulicy Rzeźniczej 8 w Raciborzu. Mimo że aura tego dnia była typowo zimowa, to zapał studentów okazał się szczególnie gorący. Dla wielu z nich była to pierwsza wizyta w tego typu placówce i pierwszy kontakt z osobami niepełnosprawnymi. Od kilku lat, w ramach przygotowań do Igrzysk, dzięki wsparciu i uprzejmości kierownika WTZ **Franciszka Mandrysa**, studenci mają sposobność przyjrzenia się funkcjonowaniu osób niepełnosprawnych. Na Warsztatach Terapii Zajęciowej podopieczni codziennie uczestniczą w różnorodnych zajęciach, mając do dyspozycji kilkanaście pracowni: plastyczną, tkacką, informatyczną, intrologatorską, muzyczno-artystyczną, gospodarstwa domowego, rękodzieła, obróbki tkanin, ogrodniczo-zoologiczną, ceramiczną, techniczną, obróbki drewna, terapii życia codziennego oraz biuro uczestnika. Studenci oprowadzani byli po ośrodku przez podopiecznych, mieli możliwość obejrzenia ich wytworów pracy, porozmawiania o zainteresowaniach i życiu codziennym. Podczas takich osobistych spotkań nawiązują się relacje, które umożliwiają weryfikację wcześniejszych, często nieuzasadnionych wyobrażeń.

Z kolei możliwość rozmowy z doświadczoną kadrą była dla przyszłych pedagogów okazją poznania praktycznej strony zawodu terapeuty zajęciowego oraz kompetencji i kwalifikacji wymaganych w pracy z osobami niepełnosprawnymi.

Obecnie studenci przygotowują się do rewizyty. Końcem kwietnia podopieczni Warsztatów Terapii Zajęciowej będą trenować na naszych obiektach sportowych. Z niecierpliwością czekamy na to spotkanie i dołożymy wszelkich starań, aby zapewnić równie miłą atmosferę.

Foto: B. Gawłowska

Foto: B. Gawłowska

Foto: B. Gawłowska

Foto: B. Gawłowska

¹A. I. Brzezińska, R. Kaczan, K. Smoczyńska, *Diagnoza potrzeb i modele pomocy dla osób z ograniczeniami sprawności*, Warszawa 2010, s. 55.

²A. Ostrowska, *Spółczesność polska wobec osób niepełnosprawnych. Przemiany postaw i dyskursu* [w:] J. Sikorska (red) *Spółeczne problemy osób niepełnosprawnych. I Kongres Demograficzny w Polsce. Sesja problemowa T.5*, Warszawa 2002, s. 112.

³A. Bujnowska za A. Ostrowską, *Badania nad niepełnosprawnością w Polsce*, Warszawa 1994 [w:] *Uwarunkowania postaw studentów pedagogiki wobec osób niepełnosprawnych*, Lublin 2009, s. 60.

⁴A. Hruzd, E. Grodzka-Mazur, *Kampanie medialne a postawy studentów pedagogiki wobec osób niepełnosprawnych*, [w:] Z. Gajdzica (red.), *Człowiek z niepełnosprawnością w przestrzeni społecznej*, Kraków 2009, s. 70.

Foto: G. Habrom-Rokosz

Instytut Studiów Edukacyjnych

Asy w raciborskiej szkole wyższej

Po raz kolejny w auli naszej uczelni odbył się w poniedziałek 15 kwietnia powiatowy Turniej Asy III Klasy. Dwadzieścia dwie szkoły podstawowe z terenu powiatu raciborskiego wystawiły reprezentacje – w sumie czterdzieści cztery młode osoby. Zwycięzcami tegorocznej rywalizacji okazała się drużyna z Zespołu Szkolno-Przedszkolnego nr 2 w Raciborzu złożona z uczniów – Laury Musioł i Wojciecha Sucheckiego.

Hasłem przewodnim tegorocznych Asów – konkursu, który stał się już tradycją – było stwierdzenie: *Jesteśmy Polakami i Europejczykami*. Jak wyjaśniła **prof. Gabriela Kapica** przesłanie to zostało wybrane pod wpływem przyznania w ubiegłym roku Pokojowej Nagrody Nobla Unii Europejskiej. Zadania w tegorocznym Turnieju koncentrowały się wokół tej problematyki.

Konkurs, organizowany przez Zakład Edukacji Elementarnej Instytutu Studiów Edukacyjnych, jest, jak podkreśla inicjatorka i wieloletnia główna organizatorka, dr

Gabriela Kryk, znakomitą okazją do wyrabiania w zdolnych dzieciach zdrowego snobizmu na wiedzę, zainteresowania naukowe i badawcze. Pożytek z niego wynoszą także studentki ze Studenckiego Koła Naukowego Pedagogów, które poprzez swoje zaangażowanie w realizację Turnieju zdobywają cenne doświadczenia pedagogiczne.

W trakcie pisania testu opiekunowie uczestników wzięli udział w szkoleniu z zakresu udzielania pierwszej pomocy prowadzonym przez **mgr Zofię Jędrówic**. W trakcie krótkich warsztatów poruszono m.in. temat omdleń, zawału mięśnia sercowego, śpiączki cukrzycowej, urazu kostnowastowego.

Emocjonującym akcentem było ogłoszenie wyników i wręczenie nagród młodym adeptom nauki.

Wyniki

1. miejsce
ZSP nr 2 w Raciborzu
Laura Musioł i Wojciech Suchecki
nauczyciel: mgr Ewa Szyra

2. miejsce ex aequo
ZSO w Bieńkowicach, filia Bolesław
Oliwia Stuchły i Julia Tomaszek
nauczyciel: mgr Edyta Witeczek

ZSO w Krzyżanowicach
Tomasz Pitrasz i Adam Kuschnik
nauczyciel: mgr Eleonora Rudek

Foto: G. Habrom-Rokosz

Foto: G. Habrom-Rokosz

Od lewej: dr Gabriela Kryk, prof. Gabriela Kapica

Dr Teresa Jemczura, Prorektor PWSZ

Foto: G. Habrom-Rokosz

Tkanina, tkanina dekoracyjna, tkanina artystyczna

dr Piotr Wysogłód

Tkanina jest to wyrób powstały z dwóch układów nitek, umieszczonych zwykle na jednej płaszczyźnie, prostopadle do siebie i przeplecionych według określonego sposobu. Nitki biegnące wzdłuż tkaniny, stanowiące jej podstawę, nazywają się osnową. Przecinające je pod kątem prostym, to nitki wątku. W wyniku połączenia nici osnowy i wątku przez ich wzajemne przeplatanie powstaje tkanina. Natomiast najprzeróżniejsze sposoby łączenia tych dwóch układów nici nazywa się splotem.

Tkanina jest przedmiotem związanym z najwcześniejszym okresem cywilizacji człowieka, przedmiotem uniwersalnym, pełniącym wiele różnorodnych funkcji. Wiadomości o początkach tego rzemiosła dostarczyły głównie rysunki jaskiniowe, malarstwo wazowe i ściennie, płaskorzeźby oraz źródła pisane. Z wykopalisk archeologicznych wiadomo, że już w epoce kamiennej pojawiły się plecionki z sitowia i łyka oraz tkaniny połączone z włókien roślinnych i włosów zwierzęcych. W epoce brązu wyrób tkanin był już rozpowszechniony. Przyczynił się do tego postęp w technice tkania, a mianowicie wynalazek ramy, na którą naciągano osnowę. W późniejszych czasach, w miarę postępu i rozwoju techniki stosowanej również w procesie przerobu włókien użytych do tkania, wyrabiano coraz cieńsze i bardziej miękkie tkaniny.

Tkactwo użytkowe i dekoracyjne rozwijało się na ziemiach polskich od prawników. Od najdawniejszych czasów różne materiały zdobiły domy mieszkalne i świątynie. Szczególnie XVI i XVII wiek rozmiłowane były w bogatej dekoracji wnętrz ozdobnymi tkaninami. Suto zdobiły ściany zarówno skromnych dworów szlacheckich i mieszczańskich jak i zamków królewskich oraz magnackich. Zależnie od zamożności rozwieszano na ścianach różne w rodzaju i gatunku tkaniny, makaty, kilimy, kobierce, których używano nieraz do nakrycia stołów. Tkaniny również pokrywały stoły i łóża w chacie chłopskiej, były to zapewne pasyaki lub kilimy.

Tkanina ozdobna w Polsce była ściśle związana z życiem codziennym, obyczajem na wszystkich szczeblach społecznych. I tak np. tkanina lniana nieodzowna była przy chrzcie, kobierzec natomiast przy obrzędzie zaślubin. Dużą rolę odgrywały również tkaniny w obrzędzie pogrzebowym. Ciało zmarłych, pochodzących z najniższych warstw społecznych, zawijano w kilimy z nie barwionej wełny. Splendoru podczas pogrzebu rycerza, który poległ w boju, dodawały tkaniny o kolorze karmazynowym. Ważną rolę odgrywały również tkaniny jako cenne dary w stosunkach kulturalnych i politycznych.

Tkaniny dekoracyjne są to wytwory wykonywane na warsztacie o bardzo prymitywnej

konstrukcji, zwanej krosnem tkackim. Często jest to zwykła rama drewniana z powbijanymi na jej przeciwnych bokach gwoździ, na które naciągana jest osnowa. Na tak prostym warsztacie można jednak stworzyć o wiele więcej niż zwykły pasiak czy tkaniny o użytkowym, banalnym, splotcie. Wszystko zależy od inwencji tkacza, któremu wyobraźnia podpowiada często wyższe wymagania. Na przykład niezliczoną kombinację krzyżowania nitek i prowadzenia osnowy i wątku, tworzenia nowych technicznych rozwiązań i stwarzania oryginalnych niepowtarzalnych wzorów jak to miało miejsce w dywanie dwuosnowowym.

Poszukiwania technologicznych nowości okazały się sukcesem, tkanina rozwijała się wielokierunkowo dochodząc w XX wieku do rangi sztuki zwanej sztuką czystą.

W drugiej połowie dwudziestego wieku polska tkanina artystyczna osiągnęła wysoki poziom artystyczny i zapoczątkowała wielokierunkowe poszukiwania w zakresie formy, które dobrze wpisują się w nurt sztuki współczesnej.

Podczas wernisażu

Foto: G. Habrom-Rokosz

FOTON na X Międzynarodowym Festiwalu Fotografii w Rybniku

dr Gabriela Habrom-Rokosz

Do jubileuszowej edycji tego jakże ważnego dla środowiska fotografujących wydarzenia artystycznego członkowie Studenckiego Koła Naukowego Fotografii Artystycznej FOTON przygotowywali się od kilku miesięcy.

Hasłem przewodnim, jakie postawiono sobie tym razem za cel podczas tradycyjnych "Rozmów o fotografii", był **CZAS fotografii - CZAS w fotografii**. W wyniku twórczych analiz i dyskusji podczas comiesięcznych spotkań Koła przygotowano ostatecznie zestaw 15 wielkoformatowych fotografii (od 50x70cm do 70x100cm) czarno-białych i barwnych. Z licznego grona członków FOTON-u, zainteresowanych udziałem w Festiwalu, do wystawy ostatecznie zakwalifikowali się: **Patrycja Cichy, Katarzyna Czaplicka, Agnieszka Gogolewska, Jakub Krzyżek, Kamil Materzok, Paweł Okulowski, Adam Rokosz OP, Michał Sobczyk, Andrzej Sobcik i Marta Zart**. Dla **Agnieszki Ośko**, uczestniczki warsztatów, plenerów

i spotkań otwartych organizowanych przez FOTON, udział w wystawie był formą nagrody za efekty pracy pod okiem Agnieszki Gogolewskiej. Reprodukcyjne fotografii czterech autorów (Katarzyny Czaplickiej, Agnieszki Gogolewskiej, Jakuba Krzyżka i Adama Rokosza OP) ukazały się w festiwalowym katalogu wystawy.

Podczas trzech dni festiwalowych, tj. od 15-17 marca br., można było się spotkać osobiście z uznanymi artystami, m.in.: **Anną Orłowską, Karoliną Jonderko, Tomaszem Lazarem, czy Jackiem Poremką**. Program obejmował prezentacje multimedialne wzbogacone autorskim komentarzem, wystawy indywidualne i zbiorowe oraz warsztaty z zakresu fotografii portretowej, jak

Od lewej: dr Gabriela Habrom-Rokosz, Jakub Krzyżek, Łukasz Lorenc, Katarzyna Czaplicka, Patrycja Cichy, Adam Kala

Foto: M. Rokosz

Adam Kała analizuje prace członków FOTON-u

również specjalistyczne konsultacje. Na wystawach zbiorowych prezentowały się regionalne kluby fotograficzne i stowarzyszenia oraz koła naukowe. W ramach jubileuszowego Festiwalu w programie przewidziano również miejsce dla zainteresowanych fotografią, lecz nie zrzeszonych w klubach, czy stowarzyszeniach - tzw. Galerię Open, gdzie każdy mógł zaprezentować swoje prace w dniach od 14-17 kwietnia br.

W ciągu ostatnich dziewięciu lat na Festiwalu można było zapoznać się z twórczością wielu uznanych twórców, takich jak: **Tomasz Sikora, Krzysztof Gierałowski, Andrzej Świetlik, Wojciech Prażmowski, Paweł Pierściński, Tadeusz Rolke, Rafał Milach, Szymon Szcześniak, Pavel**

Maria Smejkal, Bart Pogoda, Dita Pepe, Andrzej Dragan, Szymon Brodziak, Paweł Żak, Marek Straszewski, Paweł Fabjański, Andrei Liankevich, Bogdan Krężel i wielu innych. Nazwiska te jednoznacznie wskazują na rangę imprezy. Twórca Kieleckiej Szkoły Krajobrazu, Paweł Pierściński, tak wspomina rybnicką imprezę: "Fotograficzna mapa kraju wzbogaciła się o znakomitą imprezę (...) Rybnicki Festiwal wypełnia wielkie zadanie popularyzowania sztuki fotograficznej w sposób znakomity, potwierdzając swoją rolę promocyjną i dydaktyczną." Natomiast na **Forum Kultury** możemy przeczytać: "Skala organizacyjna i poziom Festiwalu umieszcza go w gronie kilku największych polskich imprez poświęconych fotografii artystycznej."

Wystawa FOTON-u

Foto: G. Habrom-Rokosz

Foto: G. Habrom-Rokosz

Akademicki Związek Sportowy

Brąz siatkarzy

Dzień 27 marca zapisany został w annałach naszej uczelni jako dzień kolejnego sukcesu męskiej drużyny siatkarskiej, która w odbytym w hali Politechniki Śląskiej w Gliwicach finale Akademickich Mistrzostw Śląska wywalczyła brązowy medal wygrywając 2:0 z Akademią Techniczno-Humanistyczną z Bielska-Białej. Wcześniej nasi ulegli drużynie gospodarzy, która z kolei przegrała mecz o złoty medal z AWF Katowice.

Trener raciborskiej drużyny, **mgr Witold Galiński**, tak skomentował sukces: *Cieszę się z tego medalu, gdyż przy tak wyrównanym poziomie rozgrywek nie ma faworytów. Wszyscy mają równe szanse i mogą zwyciężyć. Występy zawodników ligowych w tych rozgrywkach podnoszą nie tylko prestiż, ale i poziom rozgrywek. Finały Akademickich Mistrzostw Śląska stoją zawsze na wysokim poziomie, a drużyny reprezentujące nasz region w finałach Mistrzostw Polski uzyskują wysokie miejsca w końcowej klasyfikacji, co potwierdza tę opinię. Nam udaje się od kilku lat regularnie zdobywać medale, z czego jestem dumny.*

Serdecznie gratulujemy trenerowi i Jego zespołowi, który wystąpił w składzie: **Rafał Kosmala, Rafał Kubiak, Patryk Odlak, Marcin Płocki, Maciej Kowalonek, Dawid Kućma, Wojciech Kruk, Piotr Sęk, Mateusz Władarz, Arkadiusz Grzelak, Aleksander Galiński.**

Życzymy dalszych sukcesów!

Wręczenie pucharu i dyplomu

Foto: W. Galiński

Brązowa drużyna

Foto: W. Galiński

Weź udział w biegu o Puchar Rektora PWSZ w Raciborzu!

Biegasz?
Trenujesz?
Ćwiczysz?
Lubisz wyzwania?

Zatem spróbuj
swoich sił w biegu
na 10 km!
Namów znajomych!

foto: StockXCHNG

„Ptak lata , ryba pływa , człowiek biega” - to słowa Emila Zatopka, legendarnego czeskiego biegacza (1922-200), osiemnastokrotnego rekordzisty świata w biegach na długich dystansach.

Człowiek biega wolno, szybko, interwałowo, systematycznie, amatorsko, zawodowo. Bieganie to pasja bez względu na wiek, płć i ograniczenia fizyczne.

W bieżącym roku po raz szósty odbędzie się w Raciborzu „Bieg bez granic”. Impreza jak zwykle zostanie przeprowadzona w dniu święta narodowego - 3 maja 2013 roku. Dystans główny to dziesięć kilometrów. Dla zawodowca to pestka, dla amatora ambicja, dla debiutanta prawdziwe wyzwanie.

Start 3 maja o godzinie 16.00!

„Bez granic” znaczy dla każdego, bo każdy może spróbować swoich sił. Bieganie jest dla rodzin i osób w każdym wieku - jest na całe życie. Daje poczucie ogromnej siły i jeszcze większej satysfakcji. Redukuje stres i wzmacnia serce. Endorfiny szaleją. Mało? To jeszcze bonus- jest idealnym sposobem na racjonalne pozbycie się kilku kilogramów balastu.

Dla tych, którzy bardzo chcą, ale dystans 10 km to dla nich za duże wyzwanie, mogą przpuścić atak na 3 km. Satysfakcja gwarantowana.

Ciągle zastanawiasz się i wahasz? Dodatkowym bodźcem niech będzie fakt, że najstarszy uczestnik poprzedniej edycji biegu należy do rocznika 1937, a więc w ubiegłym roku miał 75 lat. Startowali też panowie z Klubu Emerytów. Wystarczą chęci i strój sportowy (na pewno masz jakiś w szafie na dnie)!

Jeżeli podjąłeś już decyzję o starcie, utożsamiasz się ze swoją uczelnią lub miastem i chcesz je reprezentować, sprawę koszulki masz z głowy - pobiegiesz z logo PWSZ Racibórz. W tym roku po raz pierwszy dodatkowa kategoria biegu na 10 km - o **Puchar Rektora PWSZ w Raciborzu!**

Więcej informacji zdobędziesz u następujących osób:

joanna.marchwiak@pwsz.raciborz.edu.pl

urszula.dyczkowska@pwsz.raciborz.edu.pl

iweta.drasczyk@pwsz.raciborz.edu.pl

„Tu jest start, tam jest meta. Między nimi trzeba biec!” To kolejna złota myśl Emila Zatopka, którą warto sobie wziąć do serca.

mgr Joanna Marchwiak (debiutantka!)

Co mówi nasze ciało?

mgr Katarzyna Stadnik

'We speak with our vocal organs, but we converse with our entire bodies...'
(Mówimy za pomocą naszych organów mowy, ale rozmawiamy używając całego ciała)
J. Lyons

Czy rozmawiając z drugą osobą zastanawiamy się nad sposobem przekazywania informacji? Czy zawsze zdajemy sobie sprawę z tego, że oprócz słów towarzyszą nam różnego rodzaju gesty? Kiwamy głową, ruszamy rękami, utrzymujemy kontakt wzrokowy, podnosimy lub zniżamy głos. Wszystkie te znaki, które nie są słowami, nazywamy komunikacją niewerbalną. Oczywiście niewerbalne i werbalne znaki występują razem, gdyż naturalne jest, że słowa wspomagamy gestami. Trudno byłoby sobie przecież wyobrazić pokazywanie komuś drogi na stację kolejową bez używania rąk. Jednak oczywistym jest, że nie wszystkie gesty mają jednakowe znaczenie dla języka. Możemy więc wymienić trzy typy gestów:

- odruchowe – są to automatyczne reakcje na bodziec, których się nie uczymy, lecz są one wrodzone, np. otwieramy szeroko oczy ze zdziwienia;

- semiotyczne – mogą znaczyć cokolwiek, np. zaciśnięta pięść 'ja ci pokażę', ale to czy są one używane czy nie, zależy od kultury danego narodu, ponieważ semiotyczne gesty są inne dla każdej narodowości;

- paralingwistyczne – są najbliższe językowi i najbliżej współgrają z mówionymi słowami jako część komunikacji, np. chrząkanie.

Oprócz tej wąskiej klasyfikacji gestów, możemy wyróżnić bardziej szczegółowy podział, obejmujący następujące kategorie dotyczące komunikacji niewerbalnej:

GESTYKULACJA – jesteśmy w stanie zaangażować różne części ciała, aby wyrazić nasze myśli, uczucia czy interakcje, a nawet wyjaśnić nasze zachowania. Gesty mogą nam służyć jako symbol, który w sposób bardziej lub mniej bezpośredni odnosi się do informacji słownej, np. znak 'V' jako zwycięstwo czy kciuk w górę lub na dół, aby przesądzić los gladiatorów. Gesty mogą również demonstrować to, o czym właśnie mówimy, np. pudło

było takie wysokie (unosimy ręce do góry) i takie szerokie (rozkładamy ręce). Gesty mogą również stanowić rezultat naszego zachowania. Bębnimy palcami o blat stołu czy obgryzamy paznokcie jako konsekwencja tego, że jesteśmy nerwowi. Za pomocą gestów możemy również kontrolować rozmowę, pokazując komuś, aby kontynuował czy się pośpieszył.

DYSTANS FIZYCZNY - jak przestrzeń i odległość wpływają na komunikację. Możemy wyróżnić cztery podstawowe kategorie przestrzeni:

- dystans intymny – od bezpośredniego kontaktu ciała do 40 cm, oznacza on strefę intymną wykorzystywaną do miłości, ochrony czy pocieszania,

- dystans osobisty – od 45 cm do 120 cm, odległość ta jest używana w nieformalnych kontaktach między przyjaciółmi,

- dystans socjalny – od 120 cm do 360 cm, oznacza on swobodną odległość między znajomymi lub obcymi sobie osobami, wykorzystywany na spotkaniach biznesowych, w klasie czy w innych sytuacjach społecznych,

- dystans otwarty – od 360 cm i więcej, chłodny, jednostronny dystans wykorzystywany w wystąpieniach publicznych.

Przyczyna, dla której jedna kultura woli bliski, a inna daleki kontakt, leży prawdopodobnie w postrzeganiu granic intymności. Amerykanie, na przykład, cenią sobie prywatność i nie lubią

bliskiego kontaktu, Arabowie natomiast tolerują tłum, wzajemne dotykanie się, czy nawet czyjś oddech na swojej twarzy.

DOTYKANIE - według tej kategorii ludzi dzielimy na 'dotykających' i 'niedotykających'. Dla pierwszych rozmowa nie jest kompletna bez przyjacielskiego poklepania po ramieniu, ci drudzy natomiast starają się unikać bliskiego kontaktu. Można z tego wyciągnąć wniosek, że rozmowa między dwoma 'dotykającymi' czy dwoma 'niedotykającymi' osobami to sukces, natomiast 'dotykające' i 'niedotykające' osoby mogą się nie dogadać lub nawet ich rozmowa może powodować problemy.

KONTAKT WZROKOWY– możemy wymienić cztery główne czynniki, które decydują o kontakcie wzrokowym. Pierwszy dotyczy roli komunikatora. Ustalono, że słuchający demonstruje większy kontakt wzrokowy kiedy osoba mówiąca przenosi wzrok z jednego rozmówcy na innego. Drugi czynnik dotyczy rodzaju dyskutowanego tematu. Mamy tendencje spuszczać wzrok, gdy temat jest osobisty. Kolejny czynnik to płć rozmawiającego. Wiadomo, że kobiety bardziej utrzymują kontakt wzrokowy niż mężczyźni. Ostatni czynnik dotyczy relacji między rozmawiającymi. Przyjaciele częściej patrzą sobie w oczy niż osoby obce. Ogólnie rzecz biorąc patrzymy się na ludzi, aby uzyskać informacje, wskazać kolejnego rozmówcę albo zakończyć konwersację. I znów kontakt wzrokowy różni się w zależności od narodu. Podczas gdy Amerykanin mruczy i potakuje w czasie rozmowy, Anglik będzie milczał ledwo co mrugając oczami. Niemcy patrzą się, a nawet „gapią” na rozmówcę, Amerykanie zaś przenoszą wzrok z jednego na drugiego. A co z kłamczuchami, albo tymi co mają nieczyste sumienie?

POWIERZCHOWNOŚĆ– opisuje jak ludzie komunikują się za pomocą przedmiotów, takich jak: obrączki ślubne, papierosy, ubrania czy ozdoby osobiste. Wszystkie te rzeczy funkcjonują jako znaki niewerbalne jeśli użyte są w odpowiedniej sytuacji.

UPŁYW CZASU– wyjaśnia jak można wykorzystać czas do zakomunikowania wiadomości. Zebranie rady miejskiej zwołane na ostatni moment, może być uważane jako próba wyeliminowania pewnych osób z uczestniczenia w nim. Czy konferencja dotycząca podejmowania ważnych decyzji zwołana na 4.30 po południu może być postrzegana jako próba hamowania długich dyskusji przez głodnych i zmęczonych ludzi.

KANAŁ WOKALNY– jak głos komunikuje wiadomości. Barwa głosu wydaje się być ważną częścią naszej komunikacji. Mówi się, że ludzie wolą słuchać głosów o zmiennej modulacji, sprawia to bowiem, że konwersacja jest ciekawsza. Intrygującym elementem są przerwy, które też mają swoje znaczenie. Są dwa rodzaje przerw – niewypełnione, czyli takie, które sprawiają wrażenie jak bardzo zamyśleni jesteśmy oraz wypełnione przez 'ach', 'och', 'uhm', które mają świadczyć o tym jak bardzo jesteśmy zaangażowani w rozmowę.

Oprócz wyżej wymienionych kategorii można jeszcze wspomnieć o czynnikach środowiskowych, takich jak kolor, światło, architektura, które mówią o naturze człowieka. Miejsce gdzie mieszkamy, na przykład, wskazuje na nasz stan majątkowy, czy jesteśmy bogaci czy biedni. Nasz wygląd zewnętrzny też może przekazywać wiadomość. To jak jesteśmy ubrani, czy jesteśmy czyści czy brudni, zmęczeni czy chorzy, wszystko służy jako znaki niosące pewną wiadomość.

Na podstawie powyższej prezentacji można wywnioskować, że prawie wszystko co nas otacza oraz ruchy, które wykonujemy, mogą coś komunikować jeśli tylko użyte są w odpowiednim kontekście. A jeśli używamy tego w odpowiednim kontekście, to znaczy, że spełnia to określone funkcje, takie jak:

- wyrażanie emocji – krzyczymy, gdy się czegoś przestraszymy, zaciskamy zęby z bólu, otwieramy usta ze zdziwienia czy skaczemy z radości,

- komunikujemy interpersonalne nastawienie – chłopak uśmiecha się, gdy chce przyciągnąć uwagę dziewczyny lub ucieka, gdy jej unika,

- towarzyszą rozmowie i ją wspierają – kiwamy głową czy machamy rękami, aby podtrzymać lub wzmocnić konwersację,

- służą samoprezentacji – ludzie postrzegają nas na podstawie pierwszego wrażenia - jak jesteśmy ubrani, jak się zachowujemy czy jakim głosem mówimy.

Podsumowując, mowa ciała, to wszelkie zamierzone i niezamierzone przekazywanie informacji za pomocą niewerbalnych znaków, które mogą ona być naszym sprzymierzeńcem lub wrogiem. Pamiętajmy o tym, zanim się na kogoś krzywo popatrzymy lub ubierzemy nieestosownie do sytuacji.

*

Problematyka komunikacji niewerbalnej posiada bardzo obszerną literaturę. Oto kilka wybranych pozycji zwartych z tego zakresu:

ANTAS Jolanta : *O kłamstwie i kłamaniu : studium semantyczno-pragmatyczne*. - Kraków : Universitas, 1999. - S 279-311: *Znaki i oznaki kłamania: z punktu widzenia komunikacji niewerbalnej*. - ISBN 83-7052-8651-1

EISLER-MERTZ Christiane : *Mowa rąk: co zdradzają nasze gesty*. - Wrocław : "Astrum", 1999. - ISBN 83-7249-024-4

PSYCHOLOGIA społeczna w relacji ja - inni / red. Serge Moscovici.- Warszawa: WSiP, 1998. - ISBN 03-02-06996-5

SIKORSKI Wiesław: *Bezsłowne komunikowanie się w psychoterapii*. - Wyd. 2 zm. - Kraków : "Impuls", 2002. - ISBN 83-7308-117-8

THIEL Erhard: *Mowa ciała zdradzi więcej niż tysiąc słów*. - Wyd. 2. - Wrocław : "Astrum", 1994. - ISBN 83-86385-89-8

WARRICK Anne: *Porozumiewanie się bez słów: komunikacja wspomagająca i alternatywna na świecie*. - Warszawa : Stowarzyszenie na Rzecz Propagowania Wspomagających Metod Porozumiewania się "Mówić bez słów" 1999. - ISBN 83-912671-0-5

WOŁOWIK Wadim: *Język ciała: międzynarodowy : [atlas III]*. - Kraków: Wydaw. Profesjonalnej Szkoły Biznesu, cop. 1998. - ISBN 83-85441-99-9

WOŁOWIK Wadim: *Język ciała : w biznesie, polityce i życiu publicznym: [atlas I]*. - Kraków : Wydaw. Profesjonalnej Szkoły Biznesu, cop. 1998. - ISBN 83-85441-97-2

Studium Języków Obcych

Słownik podróznika

Już niedługo WAKACJE , więc czas pomyśleć o przygotowaniu się do podróży: nie tylko spakować plecak, ale przede wszystkim opanować słownictwo i frazeologię, które pomogą bez irytacji dostać się do zaplanowanego celu. W kolejnych numerach będziemy prezentować słownictwo i zwroty, które można zabrać ze sobą w drogę taki mały podręczny słownik.

mgr Alina Zimna – j. niemiecki

mgr Iweta Draszczyk – j. angielski

NA LOTNISKU - AM FLUGHAFEN – AT THE AIRPORT

J.POLSKI	J.NIEMIECKI	J.ANGIELSKI	ZASTOSOWANIE
samolot	das Flugzeug	a plane (również: an aeroplane/ airplane)	I need to make a plane reservation
lot	der Flug	a flight	When is the next flight to Paris? Wann geht der Flug nach Paris?
lot bezpośredni do	der Direktflug nach	a direct flight	Is this a direct flight? Ist das ein direkter Flug?
pasażer	der Passagier (der Fluggast)	a passenger	Passengers are kindly requested to proceed to the boarding gates.
okienko odpraw	der (Check-in) Schalter	a check-in counter (również: check-in, check-in desk)	Excuse me, where is the check-in for the flight to Cairo?
bilet lotniczy	das Flugticket (der Flugschein)	an airline ticket	You need to book your airline ticket in advance.
wózek bagażowy	der Gepäckwagen	a trolley	Excuse me, where can I find a trolley?
pilot	der Pilot	a pilot	Will you be checking any luggage, sir?
stewardesa	die Flugbegleiterin	a flight attendant (również: a steward/stewardess, air host/ hostess,cabin attendant)	Here is your boarding card, madam.
pas startowy	die Start/ Landebahn	a runway	
rękaw do samolotu	die Fluggastbrücke (der Finger- potocznie)	a jet bridge (również: a jetway, loading bridge, aerobridge / airbridge, air jetty, passenger walkway)	
taśma bagażowa	das Gepäckband	a baggage carousel	
walizka	der Koffer	a suitcase	
plecak	der Rucksack	a backpack	
bagaż podręczny	das Handgepäck	hand luggage	Can I take this bag as hand luggage? Kann ich diesen Koffer als Handgepäck nehmen?

J.POLSKI	J.NIEMIECKI	J.ANGIELSKI	ZASTOSOWANIE
nadać bagaż	das Gepäck aufgeben	check your luggage	
karta pokładowa	die Bordkarte	a boarding card /boarding pass	
wyjście	der Ausgang	EXIT	
rezerwować	buchen	book/reserve	I'd like to book a return flight to Dublin, please Ich möchte einen Flug nach Berlin buchen!
przebookować	umbuchen	change your flight reservation details	I would like to change my flight reservation Ich möchte meinen Flug umbuchen.
trwać	dauern	last	How long does the flight to Cairo last? Wie lange dauert der Flug nach Kairo?
lądować	landen	land	When are we landing in Moscow?Um wie viel Uhr landen wir in Moskau?
latać	fliegen	fly	I often fly to Spain Ich fliege oft nach Spanien.
paszport	der Pass	a passport	Can I see your ticket and passport, please? Ihren Pass, bitte!
dowód tożsamości	der Personalausweis	an ID	Can I see your ID, please? Ausweis, bitte!

Przykładowe dialogi:

1) Buying a ticket	Kauf eines Flugtickets
- I'd like to reserve two seats to New York.	-Ich möchte zwei Flugtickets nach New York kaufen.
- Will that be one way or round trip?	-Ist das nur ein Hinflug oder ein Hin- und Rückflug?
- How much is a round trip ticket?	-Was kostet ein Hin- und Rückflug?
- It's \$819. Will you pay by check or by credit card?	-Das kostet 500 Euro. Möchten Sie bar oder mit Kreditkarte zahlen?
- Here's my Visa Card. Can we get an aisle seat please?	-Bitte, das ist meine Kreditkarte. Könnte ich einen Platz am Fenster haben?
- You can choose your seat when you check in.	-Sie können Ihren Platz beim Check-in wählen.
2) Checking In	AM CHECK-IN
- Can I see your ticket and passport, please?	-Guten Morgen. Ihr Ticket und den Ausweis, bitte.
- Here they are. Can we get one seat near the aisle?	-Moment, wo habe ich denn das Ticket? Ach, hier. Bitte sehr.
- Yes, that's no problem. You're in seats 27B and 27C.	-Danke. Möchten Sie Gepäck aufgeben?
- Thanks. Where do we go next?	-Ja, den Koffer hier. Geht diese Tasche noch als Handgepäck?
- Go to Gate A8, straight ahead then turn left.	-Ja, sicher. Wo möchten Sie sitzen?
	-Am Fenster, bitte.
	-Am Fenster. Ja, das geht noch. Hier, Ihre Bordkarte. Der Ausgang ist G22. Guten Flug!
3) Getting through Customs	Zollkontrolle
- Do you have anything to declare?	-Haben Sie etwas zu verzollen?
- I just have one bottle of wine. It's a gift for my friend.	-Ich habe nur eine Flasche Wein. Das ist ein Geschenk für meinen Freund.
- How much wine is in the bottle?	-Welches Volumen hat die Flasche?
- It contains 750ml.	-750 ml
- That's fine. Have a nice stay.	- Das ist in Ordnung.
	- Ich wünsche Ihnen einen angenehmen Aufenthalt.
4) Getting your luggage	Gepäckausgabe
- At which carrousel will our luggage be?	-An welchem Kofferband können wir unser Gepäck abholen?
- At number 5, over there.	-Dort bei der Nr.5, bitte.
- Great! I'll get a cart right away.	-Super! Sofort hole ich mir einen Gepäckwagen.
- Be sure you have your luggage ticket.	-Schauen Sie bitte noch nach, ob Sie Ihren Gepäckschein haben.
- Yes, it's right here attached to my plane ticket.	-Ja, er ist hier, mit meinem Flugticket zusammen.

Wывodząca się z Katowic Anna Kańczoch, z wykształcenia arabistka, jest znana raczej w wąskim kręgu miłośników fantastyki. To wokół tego gatunku ogniskują się w większości jej literackie zainteresowania. Autorka aktywnie działa w Śląskim Klubie Fantastyki, jest trzykrotną laureatką nagrody im. Janusza Zajdla (którą zostali wyróżnieni m.in. Jacek Dukaj, Wit Szostak i Andrzej Sapkowski).

Ostatnio wydana przez Annę Kańczoch powieść „Czarne” nie tylko klasyczną fantastyką nie jest, ale i wymyka się jednoznacznym klasyfikacjom gatunkowym. To pozostawia czytelnikowi dużo miejsca na próby interpretacji i odczytywanie ukrytych znaczeń. Z początku wydaje się, że będzie to obyczajowa opowieść kobiety – pacjentki zakładu psychiatrycznego, która wraca wspomnieniami do lat swojego dzieciństwa. Z tamtych czasów najchętniej wspomina letnie wyjazdy do miejscowości Czarne. Pięknie opisany jest nastrój tych leniwych, nagranych słońcem letnich dni, dziecięcych zabaw, odkrywania tajemnic świata dorosłych. Cała książka utrzymana jest w niepowtarzalnym i niezwykle sugestywnym klimacie nostalgii, którą potęguje także osadzenie akcji „Czarnego” na przełomie XIX i XX wieku. Temu nastrojowi dekadencji towarzyszy jednak przecucie nadchodzącej katastrofy, niszczącego wiatru historii.

Stopniowo narasta w prozie poczucie niesamowitości, grozy, czegoś nieznanego. Zaczynamy być świadomi, że poza realistycznym wątkiem pojawia się tu „coś jeszcze”, lekko zaznaczone, zasugerowane. To „coś” burzy dotychczasową konwencję powieści i rozszczepia ją na wiele płaszczyzn. Czym jest to nienazwane? Z jakiej rzeczywistości pochodzi bohaterka? Czytając, dochodzimy do refleksji na temat fenomenu wszechświatów

Nostalgia i niesamowitość

dr Joanna Kapica-Curzytek

Sięganie po książki spoza list bestsellerów oraz czytanie mniej znanych autorów ma wiele zalet. Można wtedy dokonać interesujących literackich odkryć i przekonać się, że w naszym regionie mieszkają i tworzą pisarze zasługujący na uwagę.

równoległych (czy da się w ten sposób wyjaśnić powiązania bohaterki z aktorką Jadwigą Rathe?), a przede wszystkim zaczynamy się zastanawiać nad naturą czasu. Czy ma naturę liniową i biegnie tylko i wyłącznie w jedną stronę? Czy można odczytać „Czarne” jako przejaw żalu, że nie możemy cofać się w czasie i wracać do naszego życia z przeszłości? Każdy z nas ma wspomnienia takich sytuacji, które chciałby przeżyć na nowo i odwrócić ich bieg. Nie bez znaczenia jest obecność w tej prozie również wątku kryminalnego (który moim zdaniem jest jednym ze słabszych elementów) i delikatnych podtekstów erotycznych.

Wieloznaczność powieści sprawia, że trzeba czytać ją uważnie i niespiesznie. Ten trud opłaci się z nawiązką: wielką zaletą tego utworu nie jest pędząca na łeb na szyję akcja, ale jego język. Surrealistyczny, oniryczny, ale też miejscami ekspresjonistyczny, nasycony emocjami i zmysłowością, dobrze harmonizujący z warstwą psychologiczną powieści. Annie Kańczoch udało się napisać książkę wysmakowaną stylistycznie, której lektura jest ze wszech miar satysfakcjonująca. Być może zakończenie „Czarnego” mogło być bardziej wyraziste, ale z drugiej strony – dzięki temu czytelnik ma więcej przestrzeni do refleksji. Mogę zapewnić, że książka należy do tych, które zapadają głęboko w pamięć i nad którą długo jeszcze będzie się rozmyślać.

Anna Kańczoch, Czarne, Wyd. Powergraph, Warszawa 2012, ss. 272.

Zagadkowy kącik językowy

Every culture has a collection of wise sayings that offer advice about how to live your life. These sayings are called "proverbs". It is good to know their meaning. This is the list of popular proverbs- can you join them with their equivalent in German? Good luck!

mgr Joanna Marchwiak

1. Better late than never .

2. There's no place like home.

3. Practice makes perfect.

4. Too many cooks spoil the broth.

5. All good things must come to an end.

6. Two heads are better than one.

7. He laughs best who laughs last.

8. One bitten twice shy.

9. Rome was not built in a day.

10. One swallow doesn't make a summer.

11. Children should be seen and not heard.

12. Cry over spilled milk.

13. Curiosity killed the cat.

14. Time heals old wounds.

15. A penny saved is a penny gained
- a) Płakać nad rozlanym mlekiem.

b) Ziarnko do ziarnka a zbierze się miarka

c) Gdzie kucharek sześć tam nie ma co jeść.

d) Wszystko co dobre szybko się kończy,

e) Co dwie głowy to nie jedna.

f) Kto się raz sparzy na zimne dmucha.

g) Ciekawość to pierwszy stopień do piekła

h) Nie od razu Rzym zbudowano.

i) Jedna jaskółka nie czyni wiosny.

j) Praktyka czyni mistrza.

k) Ten się śmieje kto się śmieje ostatni.

l) Dzieci i ryby głosu nie mają.

m) Czas leczy rany.

n) Wszędzie dobrze ale w domu najlepiej.

o) Lepiej późno niż wcale.

And some fun for film lovers- the original English titles translated into Polish :

1. **Die hard**- Szklana pułapka

2. **Panic Room** - Azyl

3. **Married with children** - Świat według Bundych

4. **Duplex** - Starsza pani musi zniknąć

5. **Prison Break** - Skazany na śmierć

6. **10 Things I Hate about you** - Zakochana złośnica

7. **City by the sea** - Dochodzenie

8. **White chicks**- Agenci bardzo specjalni
9. **My Mom's New Boyfriend** - Centralne biuro uwodzenia

10. **Desperate housewives** - Gotowe na wszystko

11. **Terminator** - Elektroniczny morderca

12. **Million Dollar Baby** - Za wszelką cenę

13. **Dirty Dancing** - Wirujący seks

14. **Lions for Lambs** - Ukryta strategia

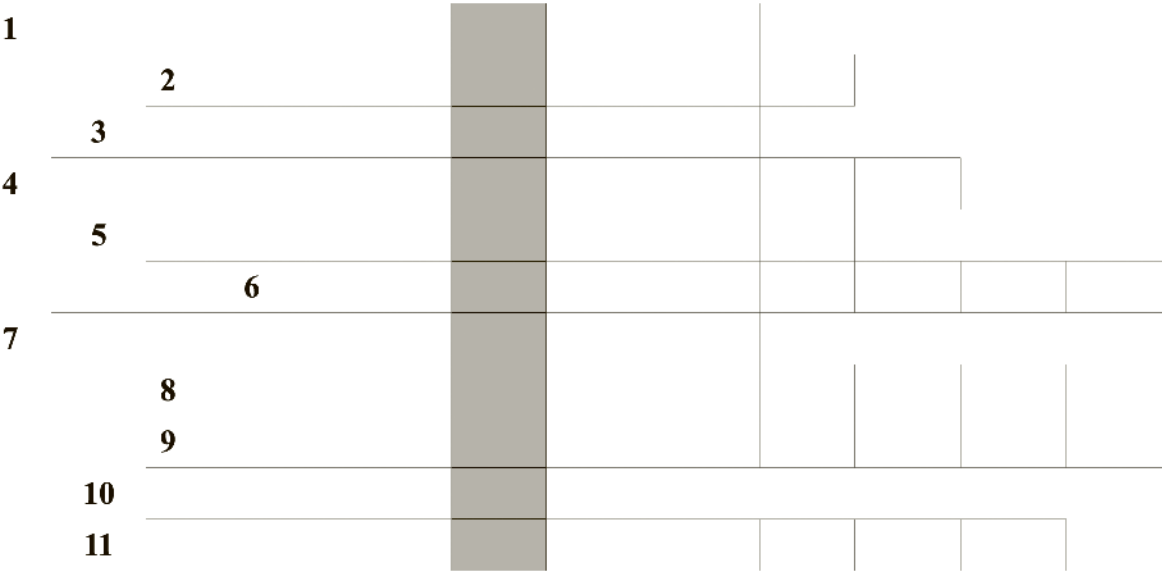
15. **Prime** - Serce nie sługa

Rozwiązania zagadki – przysłowia, proszę przysyłać na adres mailowy alina.zimna@pwsz.raciborz.edu.pl z nagłówkiem „zagadka”. Dla pierwszych 3 osób mamy nagrody rzeczowe.

Zagadkowy kącik językowy

Dziś troszkę geografii Niemiec. I tym razem to dzieło naszego studenta. Na rozwiązanie zagadki czekamy jak zawsze 2 tygodnie po ukazaniu się „Eunomii”. Proszę je przysyłać na adres mailowy alina.zimna@pwsz.raciborz.edu.pl z nagłówkiem „zagadka”. Dla pierwszych trzech osób mamy nagrody rzeczowe.

mgr Alina Zimna

1. Die Stadt liegt südwestlich von Berlin

2. Die Stadt liegt nordwestlich von Hannover

3. Die Stadt liegt im Westen von Weimar

4. Die Stadt liegt südöstlich von Mannheim

5. Die Stadt liegt in Sachsen

6. Die Stadt liegt im Norden
7. Die Stadt liegt nördlich von Innsbruck

8. Die Stadt liegt südöstlich von München

9. Die Stadt liegt an der östlichen Grenze

10. Die Stadt ist die Hauptstadt der Schweiz

11. Die Stadt liegt an der Elbe

Nowości biblioteczne

Oto kolejny zestaw publikacji, które zasilą nasz uczelniany księgozbiór.

Dziękujemy Pani Dyrektor i pracownikom Biblioteki PWSZ.

Redakcja

1. Adamczak M. (2010). Globalne Hollywood, filmowa Europa i polskie kino po 1989 roku. Gdańsk: Słowo/ obraz terytoria.
2. Ball J. (2011). Filmowanie lustrzanką cyfrową. Łódź: Wydaw. Galaktyka.
3. Bielicki E., Ciosek M. (red.) (2012). Edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna wyzwaniem dla nauczycieli i wychowawców nowego wieku. Toruń: Wydaw. Adam Marszałek.
4. Czerepiak-Walczak M. (red.) (2013). Fabryki dyplomów czy Universitas?: o „nadwiślańskiej” wersji przemian w edukacji akademickiej. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
5. D’Agostini P. (2011). Legendarne filmy. Ożarów Mazowiecki: Wydaw. Olesiejuk.
6. Deleuze G. (2008). Kino. Gdańsk: Słowo/ obraz terytoria.
7. Gałęcka-Paduchowa A. (2006). Architektura sakralna Raciborza. Katowice: Śląskie Centrum Dziedzictwa Kulturowego.
8. Gołębiowski Ł. (2012). Gdzie jest czytelnik? Warszawa: Biblioteka Analiz.
9. Groffik D. (2012). Aqua fitness. Katowice: Wydaw. AWF.
10. Gruszkowska M. (2005). Aktywność ruchowa a przebieg transakcji stresowej u młodzieży. Warszawa: Wydaw. AWF.
11. Grzybowski P.P. (2012). Doktor klaun!: terapia śmiechem, wolontariat, edukacja międzykulturowa. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
12. Helman A. (2010). Historia myśli filmowej. Gdańsk: Słowo/ obraz terytoria.
13. Janik G. (2011). Mechanik budowli: zbiór zadań. Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.
14. Kędziora R. (2012). Ogólne postępowanie administracyjne. Warszawa: Wydaw. C.H. Beck.
15. Klejsa K., Nurczyńska-Fidelska E. (red.) (2008). Kino polskie: reinterpretacje. Kraków: Wydaw. Rabid.
16. Kolendowicz T. (2012). Mechanika budowli dla architektów. Wrocław: Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej.
17. Korynek A., Mroczkowski J., Romaszekiewicz-Białas T. (2002). Geometria wykreślna: wybrane zagadnienia dla architektów. Wrocław: Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej.
18. LeMaster R. (2012). Narciarstwo na poziomie. Warszawa: Wydaw. Nete.
19. McCann G., McCloskey S. (2010). Lokalnie – globalnie: kluczowe zagadnienia nad rozwojem. Warszawa: Polska Akcja Humanitarna.
20. Oleński J. (2003). Ekonomika informacji. Warszawa: Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne.
21. Ozimek I. (2012). Ochrona konsumentów korzystających z usług. Warszawa: Wydaw. SGGW.
22. Peszek A. (2010). Narciarstwo dla zaawansowanych. Warszawa: Landle.pl.
23. Płazewski J. (2010). Historia filmu 1895 – 2005. Warszawa: Książka i Wiedza.
24. Pyrak S., Szulborski K. (2004). Mechanika konstrukcji: przykłady obliczeń. Warszawa: Wydaw. Arkady.
25. Szafranski M., Bydliński M. (2011). Narciarstwo: od amatorów do zawodowców. Olszanica: Wydaw. Bosz.
26. Szczygielska I. (2013). Migracje zarobkowe kobiet i ich wpływ na funkcjonowanie rodzin. Warszawa: Wydaw. Uniwersytetu Warszawskiego.
27. Urbaniak-Zajac D., Kos E. (2013). Badania jakościowe w pedagogice. Warszawa: Wydaw. Naukowe PWN.
28. Wojnar I., Kubina J. (red.) (2004). Bogdan Suchodolski w stulecie urodzin – trwałość inspiracji. Warszawa: Komitet Prognoz „Polska 2000 Plus” przy prezydium PAN.
29. Woźniak M. (2013). Administracja dóbr i usług publicznych. Warszawa: Wydaw. Difin.
30. Zaliwski A. (2000). Korporacyjne bazy wiedzy. Warszawa: Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne.

Foto. Jakub Krzyżek FOTON

Kierunki kształcenia w roku akademickim 2013/2014

Studia licencjackie

Wychowanie fizyczne - specjalności:

- odnowa biologiczna
- wychowanie fizyczne w szkole
- instruktorsko-trenerska

Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych - specjalności:

- kreacja plastyczna, grafiką użytkową
- obraz cyfrowy i fotograficzny
- techniki malarskie i projektowanie witrażu
- aranżacja wnętrz
- arteterapia

Filologia

specjalności: angielska, germańska, słowiańska (profil czeski lub rosyjski)
specjalizacje: translatorska, nauczycielska, angielski/niemiecki w biznesie

Socjologia

- kierowanie i przywództwo w jednostkach administracji publicznej
- zarządzanie zasobami ludzkimi
- media i komunikacja społeczna
- zarządzanie finansami w organizacji
- pracownik administracji samorządowej

Europeistyka

- europejskie stosunki gospodarczo - polityczne
- polityka regionalna i fundusze europejskie
- european studies
- europejska administracja publiczna

Pedagogika

- pedagogika resocjalizacyjna
- pedagogika opiekuńcza – wychowawcza człowieka dorosłego
- edukacja elementarna (ze specjalnością dodatkową język obcy lub terapia psychopedagogiczna)
- terapia psychopedagogiczna

Studia inżynierskie

Automatyka i robotyka

- automatyka przemysłowa
- sterowniki logiczne

Architektura i urbanistyka

KIERUNKI W PRZYGOTOWANIU

Ekonomia
Administracja